

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Par Konvenciju par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu un tās grozījumiem

1.pants. 1972.gada 15.novembra Konvencija par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu tās 1988.gada 18.maija redakcijā (turpmāk — Konvencija), šīs Konvencijas 1998.gada 25. un 26.maija, 2001.gada 9.janvāra un 2002.gada 15.oktobra grozījumi (turpmāk — Grozījumi) ar šo likumu tiek pieņemti un apstiprināti.

2.pants. Valsts probes uzraudzības inspekcija ir pilnvarotā iestāde Konvencijas 5.panta 1.punktā noteikto funkciju izpildei.

3.pants. Finanšu ministrija koordinē Konvencijā paredzēto saistību izpildi.

4.pants. Konvencija stājas spēkā tās 12.pantā, Grozījumi — tās 11.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

5.pants. Likums stājas spēkā tā izsludināšanas dienā. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija un Grozījumi angļu valodā un tulkojums latviešu valodā. Likums Saeimā pieņemts 2004.gada 11.martā.

Valsts prezidente V.Viķe-Freiberga

Rīgā 2004.gada 31.martā

CONVENTION ON THE CONTROL AND MARKING OF ARTICLES OF PRECIOUS METALS

Signed in Vienna on 15 November 1972

Entered into force on 27 June 1975

Preamble

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Kingdom of Norway, the Portuguese Republic, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Desiring to facilitate international trade in articles of precious metals while at the same time maintaining consumer protection justified by the particular nature of these articles;

Have agreed as follows:

I Scope and Operation

Article 1

1. Legal provisions of a Contracting State which require articles of precious metals to be assayed by an authorized body and to be marked with official stamps so as to indicate that they have been satisfactorily assayed, or require such articles to be marked so as to indicate the sponsor, the nature of the metal or the standard of fineness, shall be deemed to be satisfied in respect of articles of precious metals imported from the territory of another Contracting State if such articles have been controlled and marked in accordance with the provisions of this Convention.

2. For articles controlled and marked in accordance with the provisions of this Convention an importing Contracting State shall not require further assaying or marking of a kind referred to in paragraph 1, except for the purpose of check tests as provided in Article 6.

3. Nothing in this Convention shall require a Contracting State to allow the importation or sale of articles of precious metals which do not fulfil its national minimum standards of fineness. Furthermore, nothing in this Convention shall require a Contracting State which accepts 800 as a standard of fineness for silver to allow the importation or sale of articles marked with the 830 standard of fineness.

Article 2

For the purposes of this Convention "articles of precious metals" means articles of silver, gold, platinum or alloys thereof, as defined in Annex I.

Article 3

1. In order to benefit from the provisions of Article 1, articles of precious metals must be:

(a) submitted to an authorized assay office appointed in accordance with Article 5;

(b) controlled by the authorized assay office in accordance with the rules and procedures laid down in Annexes I and II;

(c) marked with the marks as prescribed in Annex II, including the Common Control Mark as described in paragraph 8 thereof.

2. The benefits of Article 1 shall not be applicable to articles of precious metals which, after being marked as prescribed in Annex II have had any of these marks altered or obliterated.

Article 4

The Contracting States shall not be obliged to apply the provisions of paragraphs 1 and 2 of Article 1 to articles of precious metals which since being submitted to an authorized assay office, and controlled and marked as prescribed in Article 3 have been altered by addition or in any other manner.

II Control and Sanctions

Article 5

1. Each Contracting State shall appoint one or more assay offices which shall be the only bodies authorized in its territory to carry out the control of articles of precious metals provided for in this Convention and to apply its own appointed assay office mark and the Common Control Mark.
2. Each Contracting State shall notify the depositary of the appointment of such authorized assay offices and of their assay office marks and any withdrawal of this authorization from any assay office previously appointed. The depositary shall immediately notify all other Contracting States accordingly.

Article 6

The provisions of this Convention shall not prevent a Contracting State from carrying out check tests on articles of precious metals bearing the marks provided for in this Convention. Such tests shall not be carried out in such a way as to hamper unduly the importation or sale of articles of precious metals marked in conformity with the provisions of this Convention.

Article 7

The Contracting States hereby empower the depositary to register with the World Intellectual Property Organization (WIPO), in accordance with the Convention of Paris for the Protection of Industrial Property, the Common control Mark as a national hallmark of each Contracting State. The depositary shall also do so in the case of a Contracting State in relation to which this Convention enters into force at a later date or in the case of an acceding State.

Article 8

1. Each Contracting State shall have and maintain legislation prohibiting subject to penalties, any forgery or misuse of the Common Control Mark provided for by this Convention or of the marks of the authorized assay offices which have been notified in accordance with paragraph 2 of Article 5, and any unauthorized alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied.
2. Each Contracting State undertakes to institute proceedings under such legislation when sufficient evidence of forgery or misuse of the Common Control Mark or marks of the authorized assay offices, or unauthorized alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied is discovered or brought to its attention by another Contracting State or, where more appropriate, to take other suitable action.

Article 9

1. If an importing Contracting State or one of its assay offices has reason to believe that an assay office of an exporting Contracting State has affixed the Common Control Mark without having complied with the relevant provisions of this Convention, the assay office by which the articles are purported to have been marked shall be immediately consulted, and the latter assay office shall promptly lend all reasonable assistance for the investigation of the case. If no satisfactory settlement is reached, either of the parties may refer the case to the Standing

Committee by notifying its Chairman. In such a case the chairman shall convene a meeting of the Standing Committee not later than one month from the receipt of such notification.

2. If any matter has been referred to the Standing Committee under paragraph 1, the Standing Committee may, after having given an opportunity for the parties concerned to be heard, make recommendations as to the appropriate action to be taken.

3. If within a reasonable time a recommendation referred to in paragraph 2 has not been complied with, or the Standing Committee has failed to make any recommendation, the importing Contracting State may then introduce such additional surveillance of articles of precious metals marked by that particular assay office and entering its territory, as it considers necessary, including the right temporarily to refuse to accept such articles. Such measures shall immediately be notified to all Contracting States and shall be reviewed from time to time by the Standing Committee.

4. Where there is evidence of repeated and grave misapplication of the Common Control Mark the importing Contracting State may temporarily refuse to accept articles bearing the assay office mark of the assay office concerned whether or not controlled and marked in accordance with this Convention. In such a case the importing Contracting State shall immediately notify all other Contracting States and the Standing Committee shall meet within one month to consider the matter.

III Standing Committee and Amendments

Article 10

1. A Standing Committee is hereby established on which each Contracting State shall be represented. Each Contracting State shall have one vote.

2. The tasks of the Standing Committee shall be:

to consider and review the operation of this Convention;

to promote technical and administrative co-operation between the Contracting States in matters dealt with by this Convention;

to consider measures for securing uniform interpretation and application of the provisions of this Convention;

to encourage the adequate protection of the marks against forgery and misuse;

to make recommendations in the case of any matter referred to it under the provisions of paragraph 2 of Article 9, or for the settlement of any dispute arising out of the operation of this Convention which is presented to the Standing Committee;

to examine whether the arrangements of a State interested in acceding to this Convention comply with the conditions of the Convention and its Annexes and to make a report in that respect for consideration by the Contracting States.

3. The Standing Committee shall adopt rules of procedure for its meeting including rules for the convening of such meetings. This Committee shall meet at

least once a year. The first meeting shall be convened by the depositary not later than six months after the coming into force of this Convention.

4. The Standing Committee may make recommendations on any question relating to the implementation of this Convention or make proposals for the amendment of this Convention or its Annexes. Such recommendations or proposals shall be transmitted to the depositary who shall notify all Contracting States.

Article 11

1. In the case of a proposal received from the Standing Committee for amendment of the Annexes to the Convention the depositary shall notify all Contracting States and invite their Governments to give their consent to the proposed amendment within four months. Such consent may be conditional in order to meet internal constitutional requirements.

2. Unless a negative reply has been received from the Government of a Contracting State within the period mentioned in paragraph 1, the amendment to the Annexes shall come into force six months after the expiration of this period unless a later date for its entry into force has been provided for in the amendment, and provided that the conditions in any consent referred to in paragraph 1 have been fulfilled. The depositary shall notify the entry into force and the relevant date to all Contracting States.

3. In the case of a proposal received from the Standing Committee for the amendment of the Articles to the Convention, or in the case of a proposal for amendment of the Convention or its Annexes received from a Contracting State, the depositary shall submit such proposals for acceptance to all Contracting States.

4. If within three months from the date of the submission of a proposal for amendment under paragraph 3 a Contracting State requests that negotiations be opened on the proposal, the depositary shall arrange for such negotiations to be held.

5. Provided it is accepted by all Contracting States, an amendment to this Convention or its Annexes proposed under paragraph 3 shall enter into force one month after deposit of the last instrument of acceptance unless another date is provided for in the amendment. Instruments of acceptance shall be deposited with the depositary who shall notify all Contracting States.

IV Final Provisions

Article 12

1. Any State being a Member of the United Nations or of any of the specialised agencies or of the International Atomic Energy Agency or a Party to the Statute of the International Court of Justice and having arrangements for the assay and marking of articles of precious metals necessary to comply with the requirements of the Convention and its Annexes may, upon invitation of the Contracting States to be transmitted by the depositary, accede to this Convention.

2. The Governments of the Contracting States shall base their decision whether to invite a State to accede primarily on the report referred to in paragraph 2 of Article 10.

3. The invited State may accede to this Convention by depositing an instrument of accession with the depositary which shall notify all other Contracting States. The accession shall become effective three months after deposit of that instrument.

Article 13

The Kingdom of Denmark and the Republic of Iceland, which participated in the drafting of this Convention, may accede to it by depositing an instrument of accession with the depositary. The accession shall become effective two months after the date of deposit of that instrument, but not before the expiry of the period of four months mentioned in paragraph 2 of Article 16.

Article 14

1. The Government of any signatory or acceding State may, when depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare in writing to the depositary that this Convention shall apply to all or part of the territories, designated in the declaration, for the external relations of which it is responsible. The depositary shall communicate any such declaration to the Governments of all other Contracting States

2. If the declaration was made at the time of the deposit of the instrument of ratification or accession this Convention shall enter into force in relation to those territories on the same date as the Convention enters into force in relation to the State having made the declaration. In all other cases the Convention shall enter into force in relation to those territories three months after the declaration has been received by the depositary.

3. The application of this Convention to all or part of such territories may be terminated by the Government of the State having made the declaration referred to in paragraph 1 provided that it gives three months' notice in writing to the depositary which shall notify all other Contracting States.

Article 15

Any Contracting State may withdraw from this Convention provided that it gives twelve months' notice in writing to the depositary who shall notify all Contracting States, or on such other terms as may be agreed upon by the Contracting States. Each Contracting State undertakes that, in the event of its withdrawal from the Convention, it will cease after withdrawal to use or apply the Common Control Mark for any purpose.

Article 16

1. This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the depositary which shall notify all other signatory States.

2. This Convention shall enter into force four months after deposit of the fourth instrument of ratification. In relation to any other signatory State depositing subsequently its instrument of ratification this Convention shall enter into force two months after the date of deposit but not before the expiry of the above-mentioned period of four months.

In witness thereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed the present Convention.

Done in Vienna this 15th day of November 1972, in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic, which shall be deposited with the Government of Sweden, by which certified copies shall be transmitted to all other signatory and acceding States.

Here follow the signatures of the representatives of Austria, Finland, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland and the United Kingdom.

Annexes I and II to the convention on the control and marking of articles of precious metals

Amended by the Contracting States to the Convention¹ on the basis of a proposal agreed to by the Standing Committee at its forty-fifth meeting in Helsinki on 25 and 26 May 1998.

Entered into force on 10 March 2000

Annex I

Definitions and Technical Requirements

1. Definitions

For the purpose of this Convention the following definitions apply:

1.1. Precious metals

Precious metals are platinum, gold, [palladium]² and silver.

Platinum is the most precious metal followed by gold, [palladium]² and silver.

1.2. Precious metal alloy

A precious metal alloy is a solid solution containing at least one precious metal.

1.3. Precious metal article

A precious metal article is any item of jewellery, goldsmith's, silversmith's or watchmaker's ware or any other object made entirely or in part from precious metals or their alloys.

1.4. Fineness

The fineness is the content of the named precious metals measured in terms of parts per thousand by weight of alloy.

1.5. Standard of fineness

The standard of fineness is the minimum content of the named precious metals measured in terms of parts per thousand by weight of alloy.

1.6. *Precious metal coating/plating*

A precious metal coating or plating is a layer of precious metal or of precious metal alloy applied to all, or part of a precious metal article e.g. by chemical, electrochemical, mechanical or physical process.

1.7. *Base metals*

Base metals are all metals except platinum, gold, [palladium]², and silver.

2. Technical requirements

2.1. The Convention does not apply to:

- a) Articles made of alloys of a fineness less than 850 for platinum, 375 for gold, [500 for palladium]² and 800 for silver;
- b) Any article which is intended to be used for medical, dental, veterinary, scientific or technical purpose;
- c) Legal tender;
- d) Parts or incomplete semi-manufactures (e.g. metal parts or surface layer);
- e) Raw materials such as bars, plates, wire and tubes;
- f) Base metal articles coated with precious metal;
- g) Any other object decided by the Standing Committee.

The articles referred to in a) to g) above cannot therefore be marked with the Common Control Mark

2.2. Standards of fineness applied under the Convention³

for platinum: 999, 950, 900, 850

for gold: 999, 916, 750, 585, 375

[for palladium: 999, 950, 500]²

for silver: 999, 925, 830, 800

2.2.1. Other standards of fineness may be recognised by the Standing Committee, depending on international developments.

2.3. Tolerance

2.3.1. No negative tolerance is permitted in relation to the standard of fineness indicated on the article.

2.3.2. Separate rules for special manufacturing techniques are established by the Standing Committee.

2.4. Use of solder

2.4.1. Solder may be used only for joining purposes. In principle, the standard of fineness of the solder shall be the same as the standard of fineness of the article.

2.4.2. Practical exceptions from this principle and other methods of joining are defined by the Standing Committee.

2.5. Use of base metal parts

2.5.1. Base metal parts in precious metal articles shall be prohibited except as follows:

a) Movements of propelling pencils, clocks and watches, the internal mechanism of lighters and similar mechanisms where precious metals are unsuitable for technical reasons;

b) Blades of knives and such parts of bottle openers and corkscrews and similar articles for which precious metals are unsuitable for technical reasons;

c) springs;

d) wire for joints of silver hinges;

e) pins for silver brooches.

Other exceptions can be decided on by the Standing Committee.

2.5.2. Rules for joining base metal parts permitted under paragraph 2.5.1 to precious metal parts are established by the Standing Committee.

2.5.3. Base metal parts where practicable shall be stamped or engraved "METAL" or with a specific designation of the metal; where this is impracticable these shall be readily distinguishable by colour from the precious metal. These requirements shall not apply to clock or watch movements. Base metal shall not be used for the purpose of strengthening, weighting or filling.

2.6. Use of non-metallic substances

The use of non-metallic parts shall be permitted provided these are clearly distinguishable from the precious metal, they are not plated or coloured to resemble precious metals and their extent is visible. The Standing Committee can decide on further details.

2.7. Coating of precious metal articles

Precious metal coating must be of at least the same fineness as the article or of a more precious metal.

2.7.1. The Standing Committee decides on permitted coatings.

Annex II

Control by the authorised assay office(s)

1. General

The authorised assay office(s) (hereafter referred to as "the assay office") shall examine whether articles of precious metals which are presented to it in order to be marked with the Common Control Mark fulfil the conditions of Annex I to the Convention.

1.1. If an article is found by the assay office to be complete as to all its metallic parts and if it complies with the provisions of Annex I to this Convention, the assay office shall, on request, mark the article with its assay office mark and the Common Control Mark. In cases where the Common Control Mark is applied the assay office shall, before the article leaves its custody, ensure that the article is fully marked in accordance with the provisions of paragraphs below.

2. Methods of analysis

The assay office shall use any of the approved methods of analysis in assaying articles of precious metals as listed under Appendix I. The Standing Committee can amend this list according to future developments. Other test methods may be used to evaluate the homogeneity of the batch.

3. Sampling

The number of items taken from a batch and the number of samples taken from these items for testing and analysis shall be sufficient to establish the homogeneity of the batch and ensure that all parts of all articles controlled in the batch are up to the required standard of fineness. Sampling guidelines are established by the Standing Committee.

4. Marking

The following minimum marks shall be applied on articles which satisfy the criteria in Annex I:

- a) a registered responsibility mark as described in paragraph 4.2;
- b) the mark of the assay office;
- c) the Common Control Mark as described in paragraph 4.3.; and
- d) the corresponding fineness mark in arabic numerals;

Marks b) and c) shall be punched on the article by the assay office

Marks a) and d) can be applied by punching, casting or engraving on the article.

Whenever possible, all marks shall be placed in immediate proximity to each other.

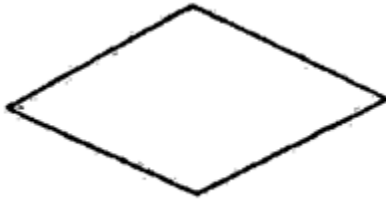
Other marks which are not to be confused with the marks mentioned above are allowed as additional marks.

4.1. The Standing Committee can decide on other methods of marking articles.

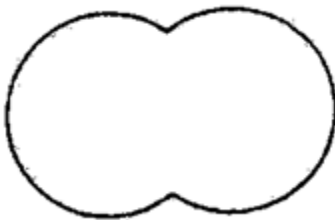
4.2. The responsibility mark referred to in paragraph 4 a), shall be registered in an official register of the Contracting State and/or one of its assay offices, in whose territory the article in question is controlled.

4.3. The Common Control Mark shall consist of the representation of a balance together with the number in Arabic numerals showing the standard of fineness of the article in parts per thousand in relief on a lined background surrounded by a shield indicating the nature of the precious metal as follows:

— for platinum articles:

— for gold articles:

— [for palladium articles:]²

— for silver articles:

4.3.1. All different standards of fineness listed by the Standing Committee can be represented.

4.3.2. The approved sizes of the Common Control Mark are listed in Appendix 2. This list can be amended by the Standing Committee.

4.4. Articles consisting of more than one alloy of the same precious metal

Where an article consists of different alloys of the same precious metal, the fineness mark and the Common Control Mark applied shall be that of the lowest fineness present in the article. Exceptions can be decided on by the Standing Committee.

4.5. Articles consisting of parts

If an article consists of parts which are hinged or readily separable, the above marks shall be applied to the main part. Where practicable the Common Control Mark shall be applied also to the lesser parts.

4.6. Articles consisting of different precious metal alloys

4.6.1. If an article consists of different precious metal alloys, and if the colour and extent of each alloy are clearly visible, the marks referred to in paragraph 4 a), b), c) and d) shall be applied on one precious metal alloy and the appropriate Common Control Mark on the other(s).

4.6.2. If an article consists of different precious metal alloys and if the colour and extent of each alloy is not visible, the marks referred to in paragraph 4 a), b), c) and d) shall be applied on the least precious metal. The Common Control Mark relating to the more precious metals may not be applied.

4.6.3. Exceptions from the rules above justified by technical reasons are decided on by the Standing Committee.

Appendix I

Methods of analysis and other test methods

The testing of articles of precious metals submitted for marking with the Common Control Mark consists of the two following steps:

1. the evaluation of the homogeneity of the batch, and
2. the determination of the fineness of the alloy.

1. The homogeneity of the batch may be evaluated by one of the following test methods:

- a) touchstone testing;
- b) testing by X-ray spectroscopy; and
- c) analysis of scraps assembled from several pieces taken out of the batch.

2. The fineness of the precious metals content is determined by one of the following approved methods of analysis:

Platinum:

Gravimetric method after precipitation of diammonium-hexachloroplatinate (Document EN 31210 / ISO 11210: 1995)

Gravimetric method by reduction with mercurous chloride (Document EN 31489 / ISO 11489: 1995)

Spectrometric method / ICP solution (Document pr EN 31494 / ISO/DIS 11494)

Atomic absorption (Document ISO/WD 11492)

Gold:

Cupellation method (Document EN 31426 / ISO 11426: 1997)

Spectrometric method / ICP solution (Document ISO/WD 11493)

[Palladium:

Gravimetric determination with dimethyl glyoxime (Document EN 31490 / ISO 11490: 1995)

Spectrometric method / ICP solution (Document EN 31495 / ISO/DIS 11495)]²

Silver:

Volumetric (potentiometric) method using potassium bromide (Document EN 31427 / ISO 11427: 1993)⁴

Volumetric (potentiometric) method using sodium chloride or potassium chloride (Document ISO 13756: 1997)

Appendix II

Sizes of the Common Control Marks

The sizes (height) of the Common Control Mark are:

for platinum:

not smaller than 0.75 mm

for gold:

— 1.5 mm

— 1.0 mm

— 0.75 mm

— 0.5 mm

[for palladium:

not smaller than 0.75 mm]²

for silver:

– 4.0 mm

– 2.0 mm

– 1.5 mm

– 1.0 mm

– 0.75 mm

¹ Austria, Czech Republic, Denmark, Finland, Ireland, Netherlands, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland, United Kingdom

² Shall apply only after the entry into force of the amendment to Article 2 of the Convention

³ See Article 1, Paragraph 2 of the Convention

⁴ As amended by technical corrigendum 1:1994: "Clause 4.2: Potassium bromide, solution, $c(\text{KBr}) = 0,1 \text{ mol/l}$ "

AMENDMENTS TO THE CONVENTION ON THE CONTROL AND MARKING OF ARTICLES OF PRECIOUS METALS

Proposed by the Standing Committee in accordance with Paragraph 4 of Article 10 of the Convention and accepted on 13 December 1999 by the Standing Committee at its forty-eighth meeting held in Morges on 13 and 14 December 1999;

Amended by the Standing Committee at its fiftieth meeting held in Geneva on 9 January 2001.

Introduction

In accordance with Paragraph 4 of Article 10 of the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals, the Standing Committee sent to the depositary, in December 1998, a proposal for the amendment of the text of the Convention. This text was duly circulated to the Convention's Contracting States with an invitation to give their consent to the amendments proposed.

Following the request presented by the Danish Government that further negotiations are opened on the proposed amendments, a meeting of legal experts from the Contracting States was convened by the depositary. The meeting was held in Copenhagen on 21 September 1999. During this meeting, legal experts addressed a number of legal questions and considered some proposals for

amendments. They recommended that the amendments to the Convention be issued in the form of a protocol. The recommendations of the legal experts and the consolidated amendments to the Convention were subsequently presented to and accepted by the Standing Committee at its forty-eighth meeting held in Morges (Switzerland) on 13 and 14 December 1999.

Following another request presented by the Danish Government that further negotiations are opened on the proposed amendments, a meeting of legal experts from the Contracting States was convened by the depositary. The meeting was held in Geneva on 8 January 2001. During this meeting, legal experts accepted one of the two proposals tabled by Denmark and found a suitable compromise on the second Danish proposal. The recommendations of the legal experts and the consolidated amendments to the Convention were subsequently presented to and accepted by the Standing Committee at its fiftieth meeting held in Geneva (Switzerland) on 9 January 2001.

The consolidated amendments, as agreed by the Standing Committee, are the following:

Preamble

First paragraph:

the following three paragraphs should be added:

Considering that the international harmonisation of standards and technical regulations and guidelines for methods and procedures for the control and marking of precious metal articles is a valuable contribution to the free movement of such products;

Considering that this harmonisation should be supplemented by mutual recognition of control and marking and desiring therefore to promote and maintain co-operation between their assay offices and concerned authorities;

Having regard to the fact that compulsory hallmarking is not required from the Contracting States to the Convention and that the marking of articles of precious metals with the Convention marks is carried out on a voluntary basis;

Article 1

Paragraphs 1 and 2 should be deleted and replaced by a new paragraph 1:

1. Articles controlled and marked by an authorised assay office in accordance with the provisions of this Convention shall not be submitted to further compulsory assaying or marking in an importing Contracting State. This does not prevent an importing Contracting State from carrying out check tests in accordance with Article 6.

Paragraph 3 becomes paragraph 2 and should be amended to read:

2. Nothing in this Convention shall require a Contracting State to allow the importation or sale of articles of precious metals which are not defined in its national legislation or do not comply with its national standards of fineness.

Article 2

The articles of precious metals listed in Article 2 should be amended to read "(...) articles of platinum, gold, palladium, silver, or alloys thereof (...)":

Article 3

in paragraph 1 to Article 1 (in fine) the word "be" should be deleted.

in sub-paragraph (a) the word "be" should be added before "submitted" and the word "authorised" should be spelled the British way.

the following new sub-paragraph 1 (b) should be added:

(b) fulfil the technical requirements of this Convention as laid down in Annex I;

the former sub-paragraphs (b) and (c) should be amended to read:

(c) be controlled in accordance with the rules and procedures laid down in Annex II;

(d) be marked with the marks as prescribed in Annex II.

Article 4

the reference to "paragraphs 1 and 2 of Article 1" should be changed to read "paragraph 1 of Article 1".

Article 5

paragraph 1 should be replaced by the two following paragraphs:

1. Each Contracting State shall appoint one or more authorised assay offices for the control and marking of articles of precious metals as provided for in Annex II.

2. The authorised assay offices shall satisfy the following conditions:

— availability of staff and of the necessary means and equipment;

— technical competence and professional integrity of the staff;

— in carrying out the requirements of the Convention, the management and technical staff of the authorised assay office must be independent of all circles, grouping or persons with direct or indirect interest in the area concerned;

— staff must be bound by professional secrecy.

paragraph 2 should be renumbered to become paragraph 3; in the first sentence, "the appointment of such authorized assay offices and of their assay offices marks" should be replaced by "the appointment of such assay offices and of their marks"; "authorisation" should be spelled the British way.

Article 7

add "described in Annex II" after "Common Control Mark"

Article 8

add "unauthorised alteration" after "forgery" and replace the reference to "paragraph 2" of Article 5 by "paragraph 3" of Article 5.

Article 9

paragraph 1: replace "...one of its assay offices" by "...one of its authorised assay offices"; delete the comma after "immediately consulted", delete "the latter assay office" and delete "not later than one month from the receipt of such notification".

Article 10

paragraph 2: add after the first indent:

to review and, where necessary, propose amendments to the Annexes to this Convention;

to take decisions on technical matters, as provided for in the Annexes;

paragraph 2: in the fourth indent, add "and maintain" after "to promote";

paragraph 3: the last sentence should be deleted

the following new paragraph 4 should be added:

4. In accordance with paragraph 2 above, the Standing Committee shall take decisions on technical matters, as provided for in the Annexes, by unanimous vote.

the present paragraph 4 should be renumbered to become paragraph 5; at the end of the first sentence, "or its annexes" should be deleted; "who" following "depository" should be replaced by "which".

Article 11

former paragraphs 1 and 2 should become paragraphs 4 and 5 below under the new heading Amendment to the Annexes and be amended to read:

4. In the case of a proposal made by the Standing Committee for amendment of the Annexes to the Convention, the depository shall notify all Contracting States.

5. The amendment to the Annexes shall come into force six months after the date of notification by the depository unless an objection has been received from the Government of a Contracting State or unless a later date for its entry into force has been provided for in the amendment.

former paragraphs 3 to 5 should be renumbered 1 to 3 under the following new heading: Amendment to the Convention

in the new paragraph 1 "or its Annexes" should be deleted from the text

in the new paragraph 2 "under paragraph 3" should be replaced by "under paragraph 1"

in the new paragraph 3 "or its Annexes proposed under paragraph 3" should be deleted from the text; the word "who" following "depository" should be replaced by "which".

Chapter IV

the following new heading should be added under Final Provisions: Accession

Article 12

the following new paragraph 2 should be added:

2. The Governments of the Contracting States shall notify their reply to the depository within four months after receipt of the request by the depository asking them whether they agree to the invitation. Any Government not replying within that period shall be deemed to have consented to the invitation.

former paragraphs 2 and 3 should be renumbered accordingly

Article 13

should be deleted

Article 14 to 16

should be renumbered accordingly

a new heading "withdrawal" should be added before the new Article 14 and a new heading "ratification" before the new Article 15.

Article 14 (new)

In the first sentence, "who" following "depository" should be replaced by "which".

First paragraph

following (new) Article 15

The word "authorised" should be spelled the British way.

The proposed amendment of Article 1 of the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals, which was adopted by the Standing Committee at its thirtieth meeting held in Geneva on 4 February 1992 (PMC 1/92 26 February 1992) and which has not entered into force, is superseded herewith.

After the entry into force of the present proposed amendment of the Convention, the consolidated text in English and French, will read as in the annexed document "Amendment to the Text of the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals" (PMC/W 9/99 (Rev. 3) dated 25 January 2001).

**CONVENTION ON THE CONTROL AND MARKING OF ARTICLES OF
PRECIOUS METALS
(without Annexes)**

PREAMBLE

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Kingdom of Norway, the Portuguese Republic, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland*;

Desiring to facilitate international trade in articles of precious metals while at the same time maintaining consumer protection justified by the particular nature of these articles;

Considering that the international harmonisation of standards and technical regulations and guidelines for methods and procedures for the control and marking of precious metal articles is a valuable contribution to the free movement of such products;

Considering that this harmonisation should be supplemented by mutual recognition of control and marking and desiring therefore to promote and maintain co-operation between their assay offices and concerned authorities;

Having regard to the fact that compulsory hallmarking is not required from the Contracting States to the Convention and that the marking of articles of precious metals with the Convention marks is carried out on a voluntary basis;

Have agreed as follows:

I Scope and Operation

Article 1

1. Articles controlled and marked by an authorised assay office in accordance with the provisions of this Convention shall not be submitted to further compulsory assaying or marking in an importing Contracting State. This does not prevent an importing Contracting State from carrying out check tests in accordance with Article 6.

2. Nothing in this Convention shall require a Contracting State to allow the importation or sale of articles of precious metals which are not defined in its national legislation or do not comply with its national standards of fineness.

Article 2

For the purposes of this Convention "articles of precious metals" means articles of platinum, gold, palladium, silver, or alloys thereof, as defined in Annex I.

Article 3

1. In order to benefit from the provisions of Article 1, articles of precious metals must:

- (a) be submitted to an authorised assay office appointed in accordance with Article 5;
- (b) fulfil the technical requirements of this Convention as laid down in Annex I;
- (c) be controlled in accordance with the rules and procedures laid down in Annex II;
- (d) be marked with the marks as prescribed in Annex II.

2. The benefits of Article 1 shall not be applicable to articles of precious metals which, after being marked as prescribed in Annex II, have had any of these marks altered or obliterated.

Article 4

The Contracting States shall not be obliged to apply the provisions of paragraph 1 of Article 1 to articles of precious metals which, since being submitted to an authorised assay office, and controlled and marked as prescribed in Article 3, have been altered by addition or in any other manner.

II Control and Sanctions

Article 5

1. Each Contracting State shall appoint one or more authorised assay offices for the control and marking of articles of precious metals as provided for in Annex II.
2. The authorised assay offices shall satisfy the following conditions:
 - availability of staff and of the necessary means and equipment;
 - technical competence and professional integrity of the staff;
 - in carrying out the requirements of the Convention, the management and technical staff of the authorised assay office must be independent of all circles, grouping or persons with direct or indirect interest in the area concerned;
 - staff must be bound by professional secrecy.
3. Each Contracting State shall notify the depositary of the appointment of such assay offices and of their marks and any withdrawal of this authorisation from any assay office previously appointed. The depositary shall immediately notify all other Contracting States accordingly.

Article 6

The provisions of this Convention shall not prevent a Contracting State from carrying out check tests on articles of precious metals bearing the marks provided for in this Convention. Such tests shall not be carried out in such a way as to hamper unduly the importation or sale of articles of precious metals marked in conformity with the provisions of this Convention.

Article 7

The Contracting States hereby empower the depositary to register with the World Intellectual Property Organisation (WIPO), in accordance with the Convention of Paris for the Protection of Industrial Property, the Common Control Mark described in Annex II as a national hallmark of each Contracting State. The depositary shall also do so in the case of a Contracting State in relation to which this Convention enters into force at a later date or in the case of an acceding State.

Article 8

1. Each Contracting State shall have and maintain legislation prohibiting, subject to penalties, any forgery, unauthorised alteration or misuse of the Common Control Mark or of the marks of the authorised assay offices which have been notified in accordance with paragraph 3 of Article 5, and any unauthorised alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied.
2. Each Contracting State undertakes to institute proceedings under such legislation when sufficient evidence of forgery or misuse of the Common Control Mark or marks of the authorised assay offices, or unauthorised alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied is discovered or brought to its attention by another Contracting State or, where more appropriate, to take other suitable action.

Article 9

1. If an importing Contracting State or one of its authorised assay offices has reason to believe that an assay office in an exporting Contracting State has affixed the Common Control Mark without having complied with the relevant provisions of this Convention, the assay office by which the articles are purported to have been marked shall be immediately consulted and shall promptly lend all reasonable assistance for the investigation of the case. If no satisfactory settlement is reached, either of the parties may refer the case to the Standing Committee by notifying its Chairman. In such a case the Chairman shall convene a meeting of the Standing Committee.
2. If any matter has been referred to the Standing Committee under paragraph 1, the Standing Committee may, after having given an opportunity for the parties concerned to be heard, make recommendations as to the appropriate action to be taken.
3. If within a reasonable time a recommendation referred to in paragraph 2 has not been complied with, or the Standing Committee has failed to make any recommendation, the importing Contracting State may then introduce such additional surveillance of articles of precious metals marked by that particular assay office and entering its territory, as it considers necessary, including the right temporarily to refuse to accept such articles. Such measures shall immediately be notified to all Contracting States and shall be reviewed from time to time by the Standing Committee.
4. Where there is evidence of repeated and grave misapplication of the Common Control Mark the importing Contracting State may temporarily refuse to accept articles bearing the assay office mark of the assay office concerned whether or not controlled and marked in accordance with this Convention. In such a case the

importing Contracting State shall immediately notify all other Contracting States and the Standing Committee shall meet within one month to consider the matter.

III Standing Committee and Amendments

Article 10

1. A Standing Committee is hereby established on which each Contracting State shall be represented. Each Contracting State shall have one vote.

2. The tasks of the Standing Committee shall be:

to consider and review the operation of this Convention;

to review and, where necessary, propose amendments to the Annexes to this Convention;

to take decisions on technical matters, as provided for in the Annexes;

to promote and maintain technical and administrative co-operation between the Contracting States in matters dealt with by this Convention;

to consider measures for securing uniform interpretation and application of the provisions of this Convention;

to encourage the adequate protection of the marks against forgery and misuse;

to make recommendations in the case of any matter referred to it under the provisions of paragraph 2 of Article 9, or for the settlement of any dispute arising out of the operation of this Convention which is presented to the Standing Committee;

to examine whether the arrangements of a State interested in acceding to this Convention comply with the conditions of the Convention and its Annexes and to make a report in that respect for consideration by the Contracting States.

3. The Standing Committee shall adopt rules of procedure for its meeting including rules for the convening of such meetings. This Committee shall meet at least once a year.

4. In accordance with paragraph 2 above, the Standing Committee shall take decisions on technical matters, as provided for in the Annexes, by unanimous vote.

5. The Standing Committee may make recommendations on any question relating to the implementation of this Convention or make proposals for the amendment of this Convention. Such recommendations or proposals shall be transmitted to the depositary which shall notify all Contracting States.

Article 11

Amendment to the Convention

1. In the case of a proposal received from the Standing Committee for the amendment of the Articles to the Convention, or in the case of a proposal for amendment of the Convention received from a Contracting State, the depositary shall submit such proposals for acceptance to all Contracting States.
2. If within three months from the date of the submission of a proposal for amendment under paragraph 1 a Contracting State requests that negotiations be opened on the proposal, the depositary shall arrange for such negotiations to be held.
3. Provided it is accepted by all Contracting States, an amendment to this Convention shall enter into force one month after deposit of the last instrument of acceptance unless another date is provided for in the amendment. Instruments of acceptance shall be deposited with the depositary which shall notify all Contracting States.

Amendment to the Annexes

4. In the case of a proposal made by the Standing Committee for amendment of the Annexes to the Convention, the depositary shall notify all Contracting States.
5. The amendment to the Annexes shall come into force six months after the date of notification by the depositary unless an objection has been received from the Government of a Contracting State or unless a later date for its entry into force has been provided for in the amendment.

IV Final Provisions

Accession

Article 12

1. Any State being a Member of the United Nations or of any of the specialised agencies or of the International Atomic Energy Agency or a Party to the Statute of the International Court of Justice and having arrangements for the assay and marking of articles of precious metals necessary to comply with the requirements of the Convention and its Annexes may, upon invitation of the Contracting States to be transmitted by the depositary, accede to this Convention.
2. The Governments of the Contracting States shall notify their reply to the depositary within four months after receipt of the request by the depositary asking them whether they agree to the invitation. Any Government not replying within that period shall be deemed to have consented to the invitation.
3. The Governments of the Contracting States shall base their decision whether to invite a State to accede primarily on the report referred to in paragraph 2 of Article 10.
4. The invited State may accede to this Convention by depositing an instrument of accession with the depositary which shall notify all other Contracting States. The accession shall become effective three months after deposit of that instrument.

Article 13

1. The Government of any signatory or acceding State may, when depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare in writing to the depositary that this Convention shall apply to all or part of the territories, designated in the declaration, for the external relations of which it is responsible. The depositary shall communicate any such declaration to the Governments of all other Contracting States.
2. If the declaration was made at the time of the deposit of the instrument of ratification or accession this Convention shall enter into force in relation to those territories on the same date as the Convention enters into force in relation to the State having made the declaration. In all other cases the Convention shall enter into force in relation to those territories three months after the declaration has been received by the depositary.
3. The application of this Convention to all or part of such territories may be terminated by the Government of the State having made the declaration referred to in paragraph 1 provided that it gives three months' notice in writing to the depositary which shall notify all other Contracting States.

Withdrawal

Article 14

Any Contracting State may withdraw from this Convention provided that it gives twelve months' notice in writing to the depositary which shall notify all Contracting States, or on such other terms as may be agreed upon by the Contracting States. Each Contracting State undertakes that, in the event of its withdrawal from the Convention, it will cease after withdrawal to use or apply the Common Control Mark for any purpose.

Ratification

Article 15

1. This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the depositary which shall notify all other signatory States.
2. This Convention shall enter into force four months after deposit of the fourth instrument of ratification. In relation to any other signatory State depositing subsequently its instrument of ratification this Convention shall enter into force two months after the date of deposit but not before the expiry of the above-mentioned period of four months.

In witness thereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done in Vienna this 15th day of November 1972, in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic, which shall be deposited with the Government of Sweden, by which certified copies shall be transmitted to all other signatory and acceding States.

Here follow the signatures of the representatives of Austria, Finland, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland and the United Kingdom.

AMENDMENT TO ANNEX II OF THE CONVENTION ON THE CONTROL AND MARKING OF ARTICLES OF PRECIOUS METALS

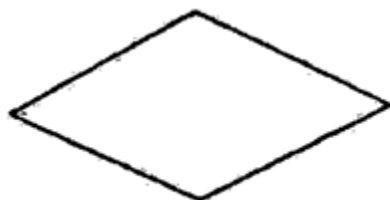
Proposed by the Standing Committee in accordance with Paragraph 4 of Article 10 of the Convention and accepted on 15 October 2002 by the Standing Committee at its fifty-third meeting held in Vienna.

In accordance with Paragraph 4 of Article 10 of the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals, the Standing Committee is sending herewith to the Depository a proposal for the **amendment of the table, which follows paragraph 3 of Article 4 at Annex II of the Convention**. The wording of Article 4 (3) as such remains unchanged. The footnote in the table regarding palladium articles remains also unchanged.

This proposal shall be duly circulated to the Convention's Contracting States with an invitation to give their consent to the proposed amendment. **The amendment, as agreed by the Standing Committee, is the following:**

The following **marks** should be added in the table following Article 4, paragraph 3, of Annex II of the Convention.

— for platinum articles:

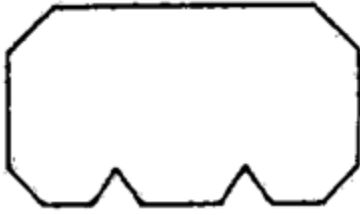
— for gold articles:

— for palladium articles:*

— for silver articles:

* Shall apply only after the entry into force of the amendment to Article 2 of the Convention

Ministry for Foreign Affairs

Sweden

The Ministry for Foreign Affairs presents its compliments to the Embassy of the Republic of Latvia and has the honour to refer to the request by Latvia to accede to the Convention on the Control and Marking of Articles of precious Metals, done at Vienna on 15 November 1972, for which the Government of Sweden is the depositary.

Under Article 12, paragraph 1, of the Convention, it is open for accession by any State Member of the United Nations having arrangements for the assay and marking of articles of precious metals necessary to comply with the requirements of the Convention. Any such State may accede to the Convention upon invitation by all Contracting States.

The Government of Sweden, in its capacity as depositary, has received a Recommendation by the Standing Committee set up under the Convention concerning the accession of Latvia to the Convention.

The Government of Sweden has requested all the Contracting States to inform the Government whether they agree that an invitation to accede to the Convention be extended to Latvia. If a reply was not received within four months from the request, the Government of Sweden should, in accordance with the Recommendation, consider the proposal as having been accepted.

No objection has been received within the four months' period.

Therefore, on behalf of the Contracting States, the Government of Sweden has the honour to invite the Republic of Latvia to accede to the Convention. The accession shall become effective three months after the deposit of an instrument of accession with the Swedish Government in accordance with Article 12, paragraph 3.

The Ministry takes this opportunity to inform the Embassy that on 9 January 2001 the standing Committee adopted an Amendment to the Convention. The amendment has been submitted by the Government of Sweden to all Contracting States for acceptance but has not yet entered into force. As Latvia is about to accede to the Convention, the Ministry would suggest that Latvia considers whether to accept this amendment and include it in the instrument of accession. The following documents are annexed.

PMC/W 7/99 (Rev. 4), 4 October 2001

PMC/W 8/99 (Rev. 4), 4 October 2001

PMC/W 9/99 (Rev. 3), 25 January 2001

Status of Acceptance as of 15 October 2003

Furthermore, the Ministry would like to draw attention to an Amendment to Annex II of the Convention, proposed by the Standing Committee on 15 October 2002. This amendment has been submitted by the Government of Sweden to all Contracting States for acceptance but has not yet entered into force. As Latvia is about to accede to the Convention, the Ministry would suggest that Latvia considers whether to accept this amendment also and include it in the instrument of accession.

A copy of this amendment is also annexed, Document PMC/W 5/2002, 21 October 2002.

The Ministry for Foreign Affairs avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Republic of Latvia the assurances of its highest consideration.

Stockholm, 15 October 2003

Embassy of the Republic of Latvia

STOCKHOLM

Pievienošanās akceptēta ar

Ministru kabineta

2003. gada 11. jūnija rīkojumu Nr.387

KONVENCIJA PAR DĀRGMETĀLU IZSTRĀDĀJUMU PĀRBAUDI UN ZĪMOGOŠANU

Parakstīta Vīnē 1972. gada 15. novembrī.

Stājusies spēkā 1975. gada 27. jūnijā.

Preambula

Austrijas Republika, Somijas Republika, Norvēģijas Karaliste, Portugāles Republika, Zviedrijas Karaliste, Šveices Konfederācija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste;

vēlēdamās atvieglot starptautisko tirdzniecību ar dārgmetālu izstrādājumiem, tajā pašā laikā turpinot patērētāju tiesību aizsardzības ievērošanu, pamatojoties uz šīs Konvencijas pantu būtību; ir vienojušās par turpmāko:

I. Darbības joma

1. pants

1. Tās Līgumslēdzējas valsts tiesību normas, pēc kurām dārgmetālu izstrādājumi jāpārbauda pilnvarotai iestādei un tiem jāuzspiež oficiāls zīmogs, lai norādītu, ka to prove ir pienācīgi pārbaudīta, vai pēc kurām uz šiem izstrādājumiem jānorāda galvotājs, dārgmetāla īpašības vai proves standarts, uzskata par izpildītām attiecībā uz dārgmetālu izstrādājumiem, kurus ieved no citas Līgumslēdzējas valsts teritorijas, ja šie izstrādājumi ir pārbaudīti un zīmogoti saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem.

2. Importētāja Līgumslēdzēja valsts nepieprasa sīkāku 1. punktā minēto pārbaudi vai zīmogošanu izstrādājumiem, kas pārbaudīti un zīmogoti saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem, izņemot 6. pantā paredzēto kontrolpārbaudu gadījumā.

3. Saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzēja valsts var nepieļaut tādu dārgmetālu izstrādājumu ievešanu vai pārdošanu, kas neatbilst valsts obligātajiem proves standartiem. Turklāt saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzēja valsts, kas sudrabam noteikusi proves standartu 800, var nepieļaut izstrādājumu ar proves standartu 830 ievešanu vai pārdošanu.

2. pants

Šajā Konvencijā "dārgmetālu izstrādājumi" ir sudraba, zelta, platīna vai to sakausējumu izstrādājumi, kā tie definēti I pielikumā.

3. pants

1. Lai piemērotu 1. panta noteikumus, dārgmetālu izstrādājumiem jāatbilst šādiem nosacījumiem:

(a) tos jāiesniedz pilnvarotai proves pārbaudes iestādei, kas iecelta saskaņā ar 5. pantu;

(b) pilnvarotajai proves pārbaudes iestādei tie ir jāpārbauda saskaņā ar I un II pielikumā noteiktajām normām un procedūrām;

(c) tiem jābūt zīmogotiem saskaņā ar II pielikumu un tā 8. punktu, kurā aprakstīts Vienotais pārbaudes zīmogs.

2. Pirmā panta noteikumi neattiecas uz dārgmetālu izstrādājumiem, kuriem pēc to apzīmogošanas saskaņā ar II pielikumu kāds no zīmogiem ir mainīts vai dzēsts.

4. pants

Līgumslēdzējai valstij nav jāpiemēro 1. panta 1. un 2.punkta noteikumi tiem dārgmetālu izstrādājumiem, kuri pēc to iesniegšanas pilnvarotai proves pārbaudes iestādei, pārbaudīšanas un zīmogošanas saskaņā ar 3. pantu ir pārveidoti ar pievienojumiem vai kā citādi.

II. Pārbaude un sankcijas

5. pants

1. Katra Līgumslēdzēja valsts ieceļ vienu vai vairākas proves pārbaudes iestādes, kas ir vienīgās pilnvarotās iestādes attiecīgās valsts teritorijā šajā Konvencijā

paredzēto dārgmetālu izstrādājumu pārbaudes veikšanai un īpaša attiecīgās proves noteikšanas iestādes zīmoga un Vienotā pārbaudes zīmoga piešķiršanai.

2. Katra Līgumslēdzēja valsts ziņo depozitārijam par pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu iecelšanu un proves pārbaudes iestāžu zīmogu noteikšanu, kā arī par agrāk ieceltu proves pārbaudes iestāžu pilnvaru atsaukšanu. Depozitārijs attiecīgi par to nekavējoties paziņo pārējām Līgumslēdzējām valstīm.

6. pants

Šīs Konvencijas noteikumi neliedz Līgumslēdzējai valstij veikt kontrolpārbaudes dārgmetālu izstrādājumiem, kam ir šajā Konvencijā paredzētie zīmogi. Kontrolpārbaudes veic tā, lai nepamatoti nekavētu saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem apzīmogotu dārgmetālu izstrādājumu ieviešanu vai pārdošanu.

7. pants

Ar šo Līgumslēdzējas valstis pilnvaro depozitāriju reģistrēt Vienoto pārbaudes zīmogu kā katras Līgumslēdzējas valsts nacionālo proves zīmi Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijā (WIPO) saskaņā ar Parīzes Konvenciju par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību. Depozitārijs tāpat rīkojas, ja kādā Līgumslēdzējā valstī šī Konvencija stājas spēkā vēlāk vai arī jaunas kandidātvalsts gadījumā.

8. pants

1. Katrā Līgumslēdzējā valstī ir un paliek spēkā tiesību akti, kas aizliedz šajā Konvencijā paredzētā Vienotā pārbaudes zīmoga vai pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu, par kurām ziņots saskaņā ar 5. panta 2. punktu, zīmogu pakļaušanu sankcijām, viltošanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī aizliedz izstrādājuma neatļautu pārveidošanu, proves zīmoga vai garantijas zīmoga pārveidošanu vai iznīcināšanu pēc Vienotā pārbaudes zīmoga uzlikšanas.

2. Katra Līgumslēdzēja valsts, ievērojot šos tiesību aktus, apņemas uzsākt tiesas procesu vai vajadzības gadījumā piemērot citu rīcību, ja ir atklāti pietiekami pierādījumi vai ja cita Līgumslēdzēja valsts ir tai sniegusi pierādījumus par Vienotā pārbaudes zīmoga vai pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu zīmogu viltošanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, izstrādājuma neatļautu pārveidošanu, kā arī proves zīmoga vai garantijas zīmoga pārveidošanu vai iznīcināšanu pēc Vienotā pārbaudes zīmoga uzlikšanas.

9. pants

1. Ja importētājai Līgumslēdzējai valstij vai kādai no proves pārbaudes iestādēm ir pamats uzskatīt, ka eksportētājas Līgumslēdzējas valsts proves pārbaudes iestāde ir uzspiedusi Vienoto pārbaudes zīmogu, neievērojot attiecīgos Konvencijas noteikumus, nekavējoties jāapspriežas ar proves pārbaudes iestādi, kas apzīmogojusi attiecīgos izstrādājumus, un šī iestāde nekavējoties sniedz visu nepieciešamo palīdzību šāda gadījuma izmeklēšanā. Ja netiek panākta atbilstoša vienošanās, jebkura no pusēm var nodot lietu Pastāvīgajai komitejai, attiecīgi ziņojot tās priekšsēdētājam. Šādā gadījumā priekšsēdētājs sasauc Pastāvīgās komitejas sapulci ne vēlāk kā mēnesi pēc šāda paziņojuma saņemšanas.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu kāda lieta ir iesniegta Pastāvīgajai komitejai, tā var sniegt ieteikumus par atbilstošu pasākumu veikšanu pēc tam, kad abām iesaistītajām pusēm ir bijusi iespēja liecināt.

3. Ja saprātīgā laika posmā 2. punktā minētie ieteikumi nav izpildīti vai arī Pastāvīgā komiteja nav sniegusi nevienu ieteikumu, importētāja Līgumslēdzēja valsts var ieviest dārgmetālu izstrādājumu, kurus apzīmogojusi attiecīgā probes pārbaudes iestāde un kuri tiek ievesti importētājvalsts teritorijā, papildu uzraudzības pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, ieskaitot tiesības uz laiku atteikties pieņemt šādus izstrādājumus. Par šādiem pasākumiem nekavējoties ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm, un Pastāvīgā komiteja tos periodiski pārskata.

4. Ja ir pierādījumi par atkārtotu un nopietnu Vienotā pārbaudes zīmoga ļaunprātīgu izmantošanu, importētāja Līgumslēdzēja valsts var uz laiku atteikties pieņemt izstrādājumus, uz kuriem ir attiecīgās probes pārbaudes iestādes zīmogs, neskatoties uz to, vai izstrādājumi ir vai nav pārbaudīti un zīmogoti saskaņā ar šo Konvenciju. Šādā gadījumā importētāja Līgumslēdzēja valsts nekavējoties ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm, un Pastāvīgā komiteja viena mēneša laikā sasauc sanāksmi lietas izskatīšanai.

III. Pastāvīgā komiteja un grozījumi

10. pants

1. Ar šo izveido Pastāvīgo komiteju, kurā pārstāvēta katra Līgumslēdzēja valsts. Katrai Līgumslēdzējai valstij ir viena balss.

2. Pastāvīgās komitejas uzdevumi ir šādi:

izvērtēt un pārskatīt šīs Konvencijas darbību;

sekmēt tehnisko un administratīvo sadarbību starp Līgumslēdzējām valstīm jautājumos, uz ko attiecas šī Konvencija;

izvērtēt pasākumus, kas nodrošina vienādu šīs Konvencijas noteikumu interpretēšanu un piemērošanu;

veicināt pienācīgu zīmogu aizsardzību no viltošanas un ļaunprātīgas izmantošanas;

ievērojot 9. panta 2. punkta noteikumus, sniegt ieteikumus par jebkuru jautājumu, kas tai iesniegts, vai arī jebkāda strīda izšķiršanas gadījumā, kas rodas saistībā ar šīs Konvencijas darbību, ja tas iesniegts Pastāvīgajai komitejai;

pārbaudīt, vai valsts, kas vēlas pievienoties šai Konvencijai, īstenotie pasākumi atbilst Konvencijas un tās pielikumu nosacījumiem, un sagatavot ziņojumu šā jautājuma izskatīšanai Līgumslēdzējās valstīs.

3. Pastāvīgā komiteja pieņem savu sanāksmju reglamentu, kā arī noteikumus šādu sanāksmju sasaukšanai. Komiteja sanāk vismaz reizi gadā. Pirmo sanāksmi sasauc depozitārijs ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā.

4. Pastāvīgā komiteja var sniegt ieteikumus par jebkuru ar šīs Konvencijas izpildi saistītu jautājumu, kā arī izteikt priekšlikumus par Konvencijas vai tās pielikumu grozījumiem. Šos ieteikumus vai priekšlikumus pārsūta depozitārijam, kas par to paziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

11. pants

1. Ja no Pastāvīgās komitejas ir saņemts priekšlikums par Konvencijas pielikumu grozījumu, depozitārijs par to ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm un lūdz to valdības četru mēnešu laikā dot piekrišanu ierosinātajam grozījumam. Šāda piekrišana var būt ar nosacījumu, ka ievērotas iekšējās konstitucionālās prasības.
2. Ja vien 1. punktā minētajā laika posmā no kādas Līgumslēdzējas valsts valdības nav saņemta negatīva atbilde, pielikumu grozījums stājas spēkā sešus mēnešus pēc šā termiņa beigām, ja grozījumā nav paredzēts vēlāks spēkā stāšanās datums un ja 1. punktā minētie piekrišanas nosacījumi ir izpildīti. Depozitārijs paziņo par spēkā stāšanos un attiecīgo datumu visām Līgumslēdzējām valstīm.
3. Ja no Pastāvīgās komitejas saņemts priekšlikums par Konvencijas pantu grozījumu vai ja no kādas Līgumslēdzējas valsts saņemts priekšlikums par Konvencijas vai tās pielikumu grozījumu, depozitārijs iesniedz šos priekšlikumus pieņemšanai visām Līgumslēdzējām valstīm.
4. Ja trīs mēnešu laikā no 3. punktā minētā grozījuma priekšlikuma iesniegšanas datuma Līgumslēdzēja valsts pieprasa uzsākt sarunas par šo priekšlikumu, depozitārijs sagatavo šo sarunu norisi.
5. Ja saskaņā ar 3. punktu ierosinātajam Konvencijas vai tās pielikumu grozījuma priekšlikumam piekrīt visas Līgumslēdzējas valstis, tad grozījums stājas spēkā mēnesi pēc pēdējā piekrišanas dokumenta deponēšanas, ja vien grozījumā nav paredzēts cits datums. Piekrišanas dokumentus deponē depozitārijā, kas par to ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

IV. Nobeiguma noteikumi

12. pants

1. Jebkura valsts, kas ir Apvienoto Nāciju Organizācijas, kādas specializētās iestādes vai Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras dalībvalsts vai Starptautiskās Tiesas statūtu puse un kurā ir šīs Konvencijas un tās grozījumu prasību izpildei nepieciešamā kārtība dārgmetālu izstrādājumu proves pārbaudei un zīmogošanai, var pievienoties šai Konvencijai ar Līgumslēdzēju valstu uzaicinājumu, ko nosūta depozitārijs.
2. Līgumslēdzēju valstu valdības lēmuma pieņemšanā par kādas valsts uzaicināšanu pievienoties galvenokārt pamatojas uz 10. panta 2. punktā minēto ziņojumu.
3. Uzaicinātā valsts var pievienoties šai Konvencijai, deponējot pievienošanās dokumentu depozitārijā, kas par to paziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm. Pievienošanās stājas spēkā trīs mēnešus pēc minētā dokumenta deponēšanas.

13. pants

Dānijas Karaliste un Islandes Republika, kas piedalījās šīs Konvencijas sastādīšanā, var tai pievienoties, deponējot pievienošanās dokumentu depozitārijā. Pievienošanās stājas spēkā divus mēnešus pēc minētā dokumenta

deponēšanas, bet ne pirms 16. panta 2. punktā minētā četru mēnešu laika posma beigām.

14. pants

1. Jebkuras parakstītājvalsts vai kandidātvalsts valdība pēc ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas vai jebkurā laikā pēc tam var depozitārijam rakstiski paziņot, ka šī Konvencija attiecas uz visu paziņojumā norādīto teritoriju vai tās daļu, par kuras ārējiem sakariem šī valsts ir atbildīga. Depozitārijs šādu paziņojumu izplata visām Līgumslēdzēju valstu valdībām.

2. Ja paziņojums ir sniegts ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas laikā, Konvencija attiecībā uz teritorijām stājas spēkā tajā pašā datumā, kad tā stājas spēkā attiecībā uz valsti, kura ir sniegusi šo paziņojumu. Visos pārējos gadījumos Konvencija attiecībā uz šīm teritorijām stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad attiecīgo paziņojumu ir saņēmis depozitārijs.

3. Konvencijas piemērošanu visām teritorijām vai daļai no tām var izbeigt tās valsts valdība, kas sniegusi 1. punktā minēto paziņojumu, ja tā trīs mēnešus iepriekš rakstiski paziņo depozitārijam, kas par to ziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm.

15. pants

Jebkura Līgumslēdzēja valsts var izstāties no šīs Konvencijas, ja tā divpadsmit mēnešus iepriekš iesniedz rakstisku paziņojumu depozitārijam, kas par to ziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm, vai ar citiem noteikumiem, par ko vienojas Līgumslēdzējas valstis. Līgumslēdzēja valsts apņemas atteikties no Vienotā pārbaudes zīmoga izmantošanas vai piemērošanas jebkādiem nolūkiem gadījumā, ja šī valsts izstājas no Konvencijas.

16. pants

1. Šo Konvenciju ratificē parakstītājvalstis. Ratifikācijas dokumentus deponē depozitārijā, kas par to paziņo visām pārējām parakstītājvalstīm.

2. Šī Konvencija stājas spēkā četrus mēnešus pēc ceturta ratifikācijas dokumenta deponēšanas. Ja kāda parakstītājvalsts deponē ratifikācijas dokumentu pēc tam, tad šajā valstī šī Konvencija stājas spēkā divus mēnešus pēc deponēšanas datuma, bet ne agrāk par iepriekš minēto četru mēnešu laika posma beigām.

To apliecinot, pienācīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Konvencija parakstīta Vīnē 1972. gada 15. novembrī vienā eksemplārā, angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, ko deponē Zviedrijas valdībai, kura apstiprinātas kopijas pārsūta visām parakstītājvalstīm un kandidātvalstīm.

Austrijas, Somijas, Norvēģijas, Portugāles, Zviedrijas, Šveices un Apvienotās Karalistes pārstāvju paraksti.

KONVENCIJAS PAR DĀRGMETĀLU IZSTRĀDĀJUMU PĀRBAUDI UN ZĪMOGOŠANU I UN II PIELIKUMS

Grozījušas Konvencijas Līgumslēdzējas valstis¹,

pamatojoties uz Pastāvīgās komitejas priekšlikumu,

ko tā pieņēma savā 45. sanāksmē

1998. gada 25. un 26. maijā Helsinkos.

¹Austrija, Čehija, Dānija, Somija, Īrija, Nīderlande, Norvēģija, Portugāle, Zviedrija, Šveice, Lielbritānija

I pielikums

Definīcijas un tehniskās prasības

1. Definīcijas

Konvencijā piemēro šādas definīcijas:

1.1. *Dārgmetāli.*

Dārgmetāli ir platīns, zelts, [pallādijs]² un sudrabs.

Platīns ir visvērtīgākais dārgmetāls, tam seko zelts, [pallādijs]² un sudrabs.

1.2. *Dārgmetālu sakausējums.*

Dārgmetālu sakausējums ir ciets šķīdums, kas satur vismaz vienu dārgmetālu.

1.3. *Dārgmetālu izstrādājums.*

Dārgmetālu izstrādājums ir jebkurš juvelierizstrādājums, zeltkaļa, sudrabkaļa vai pulksteņmeistara izstrādājums vai jebkurš cits priekšmets, kas pilnīgi vai daļēji ražots no dārgmetāliem vai to sakausējumiem.

1.4. *Prove.*

Prove ir minēto dārgmetālu saturs, ko izsaka ar dārgmetāla daudzumu kausējuma svara tūkstošdaļās.

1.5. *Proves standarts.*

Proves standarts ir minēto dārgmetālu minimālais saturs, ko izsaka ar dārgmetāla daudzumu kausējuma svara tūkstošdaļās.

1.6. *Dārgmetālu pārklājums.*

Dārgmetālu pārklājums ir dārgmetāla vai dārgmetālu sakausējuma slānis, ko uzklāj visam dārgmetāla izstrādājumam vai tā daļai, piemēram, ķīmiskā, elektroķīmiskā, mehāniskā vai fizikālā procesā.

1.7. *Parastie metāli.*

Parastie metāli ir visi metāli, izņemot platīnu, zeltu, [pallādiju]² un sudrabu.

2. Tehniskās prasības

2.1. Šī Konvencija neattiecas uz:

- a) izstrādājumiem, kuri izgatavoti no sakausējumiem ar zemāku provi nekā platīna 850, zelta 375, [pallādija 500]² un sudraba 800 prove;
- b) jebkuriem izstrādājumiem, ko paredzēts izmantot medicīnā, zobārstniecībā, veterinārijā, zinātnē vai tehnikā;
- c) likumīgiem maksāšanas līdzekļiem;
- d) daļām vai nepabeigtiem pusfabrikātiem (piemēram, metāla daļas vai virsējais slānis);
- e) tādiem izejmateriāliem kā stieņi, plāksnes, stieples vai caurules;
- f) parasto metālu izstrādājumiem, kas pārklāti ar dārgmetāliem;
- g) jebkādiem citiem priekšmetiem, ko nosaka Pastāvīgā komiteja.

Tādēļ izstrādājumus, kas minēti a) un g) punktā, nevar zīmogot ar Vienoto pārbaudes zīmogu.

2.2. Konvencijā³ noteiktie proves standarti:

platīnam — 999, 950, 900, 850;

zeltam — 999, 916, 750, 585, 375;

[pallādijam — 999, 950, 500]²;

sudrabam — 999, 925, 830, 800.

2.2.1. Citus proves standartus var atzīt Pastāvīgā komiteja, ņemot vērā starptautiskās situācijas attīstību.

2.3. Remedijs.

2.3.1. Uz izstrādājuma norādītajam proves standartam netiek pieļauta negatīvs remedijs.

2.3.2. Pastāvīgā komiteja ir ieviesusi atsevišķus noteikumus par īpašām izgatavošanas metodēm.

2.4. Lodmetāla izmantošana.

2.4.1. Lodmetālu drīkst izmantot tikai savienošanai. Principā, lodmetāla proves standartam jābūt tādām pašām kā izstrādājuma proves standarts.

2.4.2. Šā principa praktiskus izņēmumus un citas savienošanas metodes nosaka Pastāvīgā komiteja.

2.5. Parastā metāla daļu izmantošana.

2.5.1. Parastā metāla daļas dārgmetālu izstrādājumos izmantot aizliegts, izņemot šādus gadījumus:

- a) pildzīmuļu, pulksteņu un rokas pulksteņu mehānismos, šķiltavu iekšējā mehānismā un līdzīgos mehānismos, kur dārgmetāli nav piemēroti tehnisku iemeslu dēļ;
- b) nažu asmeņos un tādās pudeļu atvērēju, korķvijķu un līdzīgu izstrādājumu daļās, kur dārgmetāli nav piemēroti tehnisku iemeslu dēļ;
- c) atsperēs;
- d) sudraba vērtņu asīs;
- e) sudraba piespraužu adatiņās.

Par citiem izņēmumiem lemj Pastāvīgā komiteja.

2.5.2. Noteikumus par 2.5.1 punktā atļauto parastā metāla daļu savienošānu ar dārgmetālu daļām izstrādā Pastāvīgā komiteja

2.5.3. Uz parastā metāla daļām, ja tas praktiski iespējams, uzspiež zīmogu vai iegravē uzrakstu "METĀLS" vai arī īpašu attiecīgā metāla apzīmējumu; ja tas nav praktiski iespējams, šīm daļām ir jābūt viegli atšķiramām no dārgmetāla pēc krāsas. Šīs prasības nepiemēro pulksteņu un rokas pulksteņu mehānismiem. Parasto metālu neizmanto izturības un masas palielināšanai, kā arī pildījumiem.

2.6. Metālus nesaturošu vielu izmantošana.

Metālus nesaturošu daļu izmantošana ir atļauta, ja šīs daļas ir skaidri atšķiramas no dārgmetāliem, nav pārklātas vai nokrāsotas, lai līdzinātos dārgmetāliem, un to apjoms ir redzams. Pastāvīgā komiteja var lemt par sīkākas informācijas nepieciešamību.

2.7. Dārgmetālu izstrādājumu pārklājums.

Dārgmetālu izstrādājumu pārklājumam jāatbilst tai pašai provei, kāda ir izstrādājumam, vai arī tam jābūt no augstvērtīgāka dārgmetāla.

2.7.1. Par atļautajiem pārklājumiem lemj Pastāvīgā komiteja.

² Piemēro tikai pēc Konvencijas 2. panta grozījuma stāšanās spēkā.

³ Skat. Konvencijas 1. panta 2. punktu.

II pielikums

Pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu veiktā kontrole

1. Vispārīgi

Pilnvarotā proves pārbaudes iestāde (iestādes) (turpmāk tekstā "proves pārbaudes iestāde") pārbauda to dārgmetālu izstrādājumu atbilstību Konvencijas I pielikuma noteikumiem, kas tiek iesniegti Vienotā pārbaudes zīmoga uzlikšanai.

1.1. Ja proves pārbaudes iestāde atzīst, ka izstrādājums ir pabeigts attiecībā uz metāla sastāvdaļām un atbilst šīs Konvencijas I Pielikuma noteikumiem, proves pārbaudes iestāde pēc pieprasījuma apzīmogo izstrādājumu ar savu proves pārbaudes zīmogu un Vienoto pārbaudes zīmogu. Ja lieto Vienoto pārbaudes zīmogu, proves pārbaudes iestāde garantē zīmogotā izstrādājuma atbilstību turpmāk minēto punktu noteikumiem, kamēr šis izstrādājums atrodas iestādes glabāšanā.

2. Analīžu metodes

Proves pārbaudes iestāde izmanto jebkuru no apstiprinātajām I papildinājumā minētajām analīžu metodēm dārgmetālu izstrādājumu proves noteikšanai. Pastāvīgā komiteja var šo sarakstu grozīt atbilstoši starptautiskās situācijas attīstībai. Izstrādājumu partijas viendabīguma vērtēšanai var izmantot citas pārbaudes metodes.

3. Paraugu atlase

No partijas atlasīto izstrādājumu skaitam un no šiem izstrādājumiem atlasīto paraugu skaitam pārbaudēm un analīzēm ir jābūt pietiekamam, lai noteiktu izstrādājumu partijas viendabīgumu un garantētu, ka visu pārbaudītās partijas izstrādājumu visas daļas atbilst vajadzīgajam proves standartam. Paraugu atlases vadlīnijas nosaka Pastāvīgā komiteja.

4. Zīmogošana

Izstrādājumiem, kas atbilst I pielikuma kritērijiem, piemēro vismaz šādus zīmogus:

- a) 4.2. punktā aprakstītais reģistrētais atbildības zīmogs;
- b) proves pārbaudes iestādes zīmogs;
- c) 4.3. punktā aprakstītais Vienotais pārbaudes zīmogs;
- d) atbilstošais proves zīmogs ar arābu cipariem.

Punktā b) un c) minētos zīmogus uz izstrādājumiem uzspiež proves pārbaudes iestāde.

Punktā a) un d) minētos zīmogus uz izstrādājumiem uzspiež, izlej vai iegravē.

Ja vien iespējams, visus zīmogus izvietoj tiešā tuvumā vienu otram.

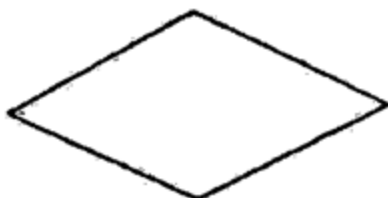
Citi zīmogi, kurus nedrīkst sajaukt ar minētajiem zīmogiem, ir atļauti kā papildu zīmogi.

4.1. Pastāvīgā komiteja var pieņemt lēmumu par citām izstrādājumu zīmogošanas metodēm.

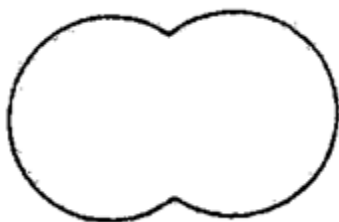
4.2. Atbildības zīmogu, kas minēts 4. a) punktā, reģistrē oficiālā tās Līgumslēdzējas valsts un/vai vienas šīs valsts probes pārbaudes iestādes reģistrā, kuras teritorijā attiecīgais izstrādājums tiek pārbaudīts.

4.3. Vienotais pārbaudes zīmogs sastāv no svara attēla un arābu cipara, kas rāda izstrādājuma probes standartu svara tūkstošdaļās, reljefā uz svītru fona, ko ietver vairogs, uz kura dārgmetāla īpašības norādītas šādi:

— platīna izstrādājumiem:

— zelta izstrādājumiem:

— [pallādijs izstrādājumiem:]²

— sudraba izstrādājumiem:

4.3.1. Var tikt pārstāvēti visi atšķirīgie probes standarti, ko uzskaitījusi Pastāvīgā komiteja.

4.3.2. Vienotā pārbaudes zīmoga apstiprinātie izmēri ir iekļauti 2. papildinājumā. Šo sarakstu var grozīt Pastāvīgā komiteja.

4.4. Izstrādājumi, kuri sastāv no vairāk kā viena un tā paša dārgmetāla sakausējuma.

Ja izstrādājums sastāv no dažādiem tā paša dārgmetāla sakausējumiem, piemēro zemākās izstrādājumā esošās proves zīmogu un Vienoto pārbaudes zīmogu. Par izņēmumiem var lemt Pastāvīgā komiteja.

4.5. Izstrādājumi, kuri sastāv no daļām.

Ja izstrādājums sastāv no saķēdētām vai skaidri atdalāmām daļām, minētos zīmogus piemēro galvenajai daļai. Ja tas ir praktiski iespējams, Vienoto pārbaudes zīmogu piemēro arī mazākajām daļām.

4.6. Izstrādājumi, kas sastāv no dažādu dārgmetālu sakausējumiem.

4.6.1. Ja izstrādājums sastāv no dažādu dārgmetālu sakausējumiem un ja katra sakausējuma krāsa un apjoms ir skaidri redzami, 4. a), b), c) un d) punktā minētos zīmogus piemēro vienam dārgmetālu sakausējumam, bet attiecīgo Vienoto pārbaudes zīmogu pārējiem sakausējumiem.

4.6.2. Ja izstrādājums sastāv no dažādu dārgmetālu sakausējumiem un ja katra sakausējuma krāsa un apjoms nav skaidri redzami, 4. a), b), c) un d) punktā minētos zīmogus piemēro dārgmetālam ar vismazāko vērtību. Vienoto pārbaudes zīmogu var nepiemērot dārgmetāliem ar lielāku vērtību.

4.6.3. Par tehnisku iemeslu dēļ pamatotiem šo noteikumu izņēmumiem lemj Pastāvīgā komiteja.

I papildinājums

Analīžu metodes un citas pārbaudes metodes

To dārgmetālu izstrādājumu pārbaudē, kas iesniegti apzīmogošanai ar Vienoto pārbaudes zīmogu, ir šādi posmi:

1. izstrādājumu partijas viendabīguma novērtēšana;

2. sakausējuma proves noteikšana.

1. Izstrādājumu partijas viendabīgumu var novērtēt ar šādām pārbaudes metodēm:

a) pārbaude ar proves akmeni;

b) rentgenfluorescences spektrometrija; un

c) no izstrādājumu partijas atlasīto atsevišķo priekšmetu metāla paraugu analīze.

2. Dārgmetālu izstrādājumu sastāva provi nosaka ar vienu šīm apstiprinātajām analīžu metodēm.

Platīnam:

ar gravimetrisko metodi pēc diamonija heksahlorplatināta izgulsnēšanas (saskaņā ar dokumentu EN 31210 / ISO 11210: 1995);

ar gravimetrisko metodi, reducējot ar dzīvsudraba hlorīdu (saskaņā ar dokumentu EN 31489 / ISO 11489: 1995);

ar spektrometrijas metodi / šķīdums ar induktīvi saistītu plazmu (saskaņā ar dokumentu EN 31494 / ISO/DIS 11494);

ar atomu absorbcijas metodi (saskaņā ar dokumentu ISO/WD 11492).

Zeltam:

ar kupelēšanas metodi (saskaņā ar dokumentu EN 31426 / ISO 11426: 1997);

ar spektrometrijas metodi / šķīdums ar induktīvi saistītu plazmu (saskaņā ar dokumentu ISO/WD11493);

[Pallādijam:

ar gravimetriskās noteikšanas metodi, izmantojot dimetilglioksīmu (saskaņā ar dokumentu EN 31490 / ISO 11490: 1995);

ar spektrometrijas metodi / šķīdums ar induktīvi saistītu plazmu (saskaņā ar dokumentu EN 31495 / ISO/DIS 11495)]²;

Sudrabam:

ar tilpumanalīzes (potenciometrisko) metodi, izmantojot kālija bromīdu (saskaņā ar dokumentu EN 31427 / ISO 11427: 1993)⁴

ar tilpumanalīzes (potenciometrisko) metodi, izmantojot kālija hlorīdu (saskaņā ar dokumentu ISO 13756: 1997).

⁴ Grozīts ar tehnisko labojumu 1:1994: "4.2. apakšpunkts: kālija bromīds, šķīdums, $c(\text{KBr})=0,1 \text{ mol/l}$ "

II papildinājums

Vienotā pārbaudes zīmoga izmēri

Vienotā pārbaudes zīmoga izmēri (augstums) ir šādi.

Platīnam:

ne mazāk kā 0,75 mm.

Zeltam:

— 1,5 mm;

- 1,0 mm;
- 0,75 mm;
- 0,5 mm.

[Pallādijam:

ne mazāk kā 0,75 mm]²

Sudrabam:

- 4,0 mm;
- 2,0 mm;
- 1,5 mm;
- 1,0 mm;
- 0,75 mm

Pievienošanās akceptēta ar

Ministru kabineta

2003. gada 11. jūnija rīkojumu Nr.387

Grozījumi Konvencijā par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu

Pastāvīgā komiteja ierosinājusi saskaņā ar Konvencijas 10. panta 4. punktu un pieņēmusi 1999. gada 13. decembrī savā 48. sanāksmē, kas notika 1999. gada 13. un 14. decembrī Moržā;

Pastāvīgā komiteja grozījusi savā 50. sanāksmē, kas notika 2001. gada 9. janvārī Ženēvā.

Ievads

Saskaņā ar Konvencijas par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu 10. panta 4. punktu Pastāvīgā komiteja 1998. gada decembrī ir nosūtījusi deponētārijam priekšlikumu par Konvencijas teksta grozījumu. Šo tekstu attiecīgi izsūtīja Konvencijas Līgumslēdzējām valstīm ar aicinājumu dot piekrišanu ierosinātajiem grozījumiem.

Deponētārijs sasauca Līgumslēdzēju valstu juristu sanāksmi pēc Dānijas valdības pieprasījuma par ierosināto grozījumu turpmāku sarunu rīkošanu. Sanāksme notika 1999. gada 21. septembrī Kopenhāgenā. Šajā sanāksmē juristi izskatīja vairākus juridiskus jautājumus un lēma par grozījumu priekšlikumiem. Viņi ieteica Konvencijas grozījumus izdot protokola veidā. Juristu ieteikumi un Konvencijas konsolidētie grozījumi pēc tam tika iesniegti Pastāvīgajai komitejai, kas tos pieņēma savā 48. sanāksmē 1999. gada 13. un 14. decembrī Moržā, Šveicē.

Depozitārijs sasauca Līgumslēdzēju valstu juristu sanāksmi pēc vēl viena Dānijas valdības pieprasījuma par ierosināto grozījumu turpmāku sarunu rīkošanu. Sanāksme notika 2001. gada 8. janvārī Ženēvā. Šajā sanāksmē juristi pieņēma vienu no diviem Dānijas iesniegtajiem priekšlikumiem un panāca atbilstošu kompromisu attiecībā uz otro Dānijas priekšlikumu. Juristu ieteikumi un Konvencijas konsolidētie grozījumi pēc tam tika iesniegti Pastāvīgajai komitejai, kas tos pieņēma savā 50. sanāksmē 2001. gada 9. janvārī Ženēvā.

Pastāvīgā komiteja vienojusies, ka konsolidētie grozījumi ir šādi.

Preambula

Pirmā daļa: jāpievieno šādas trīs daļas:

ņemot vērā, ka dārgmetālu izstrādājumu pārbaudes un zīmogošanas metožu un procedūru standartu, tehnisko noteikumu un vadlīniju starptautiskā saskaņošana ir vērtīgs ieguldījums šo izstrādājumu brīvai aprītei;

ņemot vērā, ka saskaņošana būtu jāpapildina ar pārbaudes un zīmogošanas savstarpēju atzīšanu, un tādēļ vēloties sekmēt un saglabāt valstu raudzes pārbaudes iestāžu un attiecīgo institūciju sadarbību;

ņemot vērā to, ka Konvencija neprasa obligātu proves zīmju uzlikšanu Līgumslēdzējās valstīs un ka Konvencijā noteiktā dārgmetālu izstrādājumu zīmogošana notiek brīvprātīgi.

1. pants

1. un 2. punkts jāsvīturo un jāaizstāj ar jaunu 1. punktu:

1. Izstrādājumus, ko saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem ir pārbaudījusi un apzīmogojusi pilnvarota raudzes pārbaudes iestāde, neiesniedz turpmākai obligātai raudzes pārbaudei vai zīmogošanai importētājā Līgumslēdzējā valstī. Tas neliedz importētājai Līgumslēdzējai valstij veikt kontrolpārbaudes saskaņā ar 6. pantu.

3. punkts kļūst par 2. punktu, un tas jāgroza šādi:

2. Saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzēja valsts var nepieļaut tādu dārgmetālu izstrādājumu ieviešanu vai pārdošanu, kas nav noteikti šīs valsts tiesību aktos vai neatbilst raudzes nacionālajiem standartiem.

2. pants

2. pants ar tajā uzskaitītajiem dārgmetālu izstrādājumiem jāgroza šādi: "(...) platīna, zelta, pallādijs, sudraba vai to sakausējumu izstrādājumus (...)".

3. pants

1. panta 1. punktā vārds "be" (beigās) jāsvīturo (oriģināltekstā).

Apakšpunktā a) pirms vārda "submitted" jāpievieno vārds "be", bet vārds "authorised" jāraksta angļu valodas britu variantā.

Jāpievieno šāds 1. b) apakšpunkts:

b) izpildīt šīs Konvencijas I pielikumā noteiktās tehniskās prasības.

Bijušie b) un c) apakšpunkti jāgroza šādi:

c) jāpārbauda saskaņā ar II pielikumā noteiktajām normām un procedūrām;

d) tiem jābūt zīmogotiem saskaņā ar II pielikumu.

4. pants

Atsauce uz "1. panta 1. un 2. punktu" jānomaina ar "1. panta 1. punktu".

5. pants

1. punkts jāaizstāj ar diviem šādiem punktiem:

1. Katra Līgumslēdzēja valsts ieceļ vienu vai vairākas pilnvarotas raudzes pārbaudes iestādes II pielikumā minētās dārgmetālu izstrādājumu pārbaudes un zīmogošanas veikšanai.

2. Pilnvarotās raudzes pārbaudes iestādes atbilst šādiem kritērijiem:

— tām ir atbilstoši darbinieki, kā arī nepieciešamie līdzekļi un aprīkojums;

— to darbiniekiem piemīt tehniskā kompetence un profesionālais godīgums;

— Konvencijas prasību izpildē iesaistītajiem pilnvarotās raudzes pārbaudes iestādes vadības pārstāvjiem un tehniskajiem darbiniekiem jābūt neatkarīgiem no jebkādām attiecīgajā jomā tieši vai netieši ieinteresētajām aprindām, grupējumiem vai personām;

— darbinieki nedrīkst izpaust dienesta noslēpumus.

2. punkts jānumurē kā 3. punkts; pirmajā teikumā "pilnvaroto raudzes pārbaudes iestāžu iecelšanu un raudzes pārbaudes iestāžu zīmogu noteikšanu" jāaizstāj ar "pilnvaroto raudzes pārbaudes iestāžu iecelšanu un to zīmogu noteikšanu"; vārds "authorisation" jāraksta angļu valodas britu variantā (oriģināltekstā).

7. pants

Pievienot "kas minēts II pielikumā" aiz "Vienoto pārbaudes zīmogu".

8. pants

Pievienot "neatļautu pārveidošanu" aiz "viltošanu" un atsauci uz 5. panta "2. punktu" aizstāt ar 5. panta "3. punktu".

9. pants

1. punktā: "... kādai no raudzes pārbaudes iestādēm" aizstāt ar "kādai no pilnvarotām raudzes pārbaudes iestādēm"; svītrot komatu aiz "nekavējoties

jāapsprīžas" (oriģināltekstā), svītrot "ši iestāde" un svītrot "ne vēlāk kā mēnesi pēc šāda paziņojuma saņemšanas".

10. pants

2. punktā pēc pirmās rindkopas pievienot:

pārskatīt un, ja nepieciešams, iesniegt priekšlikumus Konvencijas pielikumu grozīšanai;

pieņemt lēmumus tehniskos jautājumos, kā paredzēts pielikumos;

2. punkta ceturtajā rindkopā aiz "sekmēt" pievienot "un saglabāt".

3. punktā jāsvītro pēdējais teikums.

Jāpievieno šāds jauns 4. punkts:

4. Saskaņā ar iepriekšminēto 2. punktu Pastāvīgā komiteja vienprātīgi pieņem lēmumus par tehniskiem jautājumiem, kā noteikts pielikumos.

Tagadējais 4. punkts jānumurē kā 5. punkts; pirmā teikuma beigās jāsvītro "vai pielikumu"; "kas" aiz "depozitārijam" jāaizstāj ar "kurš".

11. pants

Bijušajam 1. un 2. punktam jāklūst par 4. un 5. punktu tālāk tekstā aiz jauna virsraksta "Pielikumu grozījumi", un šie punkti jāgroza šādi:

4. Ja no Pastāvīgās komitejas ir saņemts priekšlikums par Konvencijas pielikumu grozījumu, depozitārijs par to paziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

5. Pielikumu grozījums stājas spēkā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad par to izziņojis depozitārijs, ja vien kādas Līgumslēdzējas valsts valdība nav iebildusi vai ja grozījumā nav paredzēts vēlāks spēkā stāšanās datums.

Bijušie punkti no 3. līdz 5. būtu jānumurē kā punkti no 1. līdz 3. aiz šāda jauna virsraksta: Konvencijas grozījums.

Jaunajā 1. punkta tekstā jāsvītro "vai tās pielikumu".

Jaunajā 2. punktā "3. punktā minētā" jāaizstāj ar "1. punktā minētā".

Jaunajā 3. punkta tekstā jāsvītro "saskaņā ar 3. punktu ierosinātajam tās pielikumu grozījumam"; vārds "kas" aiz "depozitārijā" jāaizstāj ar "kurš".

IV nodaļa

Zem virsraksta "Nobeiguma noteikumi" jāpievieno šāds jauns virsraksts: Pievienošanās.

12. pants

Jāpievieno šāds jauns 2. punkts:

2. Līgumslēdzēju valstu valdību atbildi dara zināmu deponitārijam četrus mēnešu laikā pēc tam, kad tās no deponitārija saņēmušas pieprasījumu ar lūgumu piekrist uzaicinājumam. Ja kāda valdība nav atbildējusi šajā laika periodā, tiek uzskatīts, ka tā piekritusi uzaicinājumam.

Bijušais 2. un 3. punkts attiecīgi jāpārņem.

13. pants

Jāsvītro.

14. līdz 16. pants

Attiecīgi jāpārņem.

Pirms jaunā 14. panta būtu jāpievieno jauns virsraksts "Izstāšanās", un pirms jaunā 15. panta — jauns virsraksts "Ratifikācija".

Jaunais 14. pants

Pirmajā teikumā "kas" aiz "deponitārijam" jāaizstāj ar "kurš".

Pirmā daļa jaunajā 15. pantā

Vārds "authorised" jāraksta angļu valodas britu variantā (oriģināltekstā).

Ar šo tiek aizstāts ierosinātais 1. panta grozījums Konvencijā par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu, ko savā 30. sanāksmē 1992. gada 4. februārī Ženēvā (PMC 1/92 1992. gada 26. februāris) pieņēma Pastāvīgā komiteja un kas nav stājies spēkā.

Pēc pašreizējā ierosinātā Konvencijas (konsolidētais teksts angļu un franču valodā) grozījuma stāšanās spēkā to interpretē tāpat kā pielikuma dokumentu "Grozījums Konvencijas par dārgmetālu izstrādājumu pārbaudi un zīmogošanu tekstā" (PMC/W/99 (3. pārsk.) 2001. gada 25. janvārī).

KONVENCIJA PAR DĀRGMETĀLU IZSTRĀDĀJUMU PĀRBAUDI UN ZĪMOGOŠANU (Bez pielikumiem, konsolidētais teksts ar 2001. gada 9. janvāra grozījumiem)

Parakstīta Vīnē 1972. gada 15. novembrī.

Stājies spēkā 1975. gada 27. jūnijā.

Preambula

Austrijas Republika, Somijas Republika, Norvēģijas Karaliste, Portugāles Republika, Zviedrijas Karaliste, Šveices Konfederācija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste;

vēlēdamās atvieglot starptautisko tirdzniecību ar dārgmetālu izstrādājumiem, tajā pašā laikā turpinot patērētāju tiesību aizsardzības ievērošanu, pamatojoties uz šīs Konvencijas pantu būtību;

ņemot vērā, ka dārgmetālu izstrādājumu pārbaudes un zīmogošanas metožu un procedūru standartu, tehnisko noteikumu un vadlīniju starptautiskā saskaņošana ir vērtīgs ieguldījums šo izstrādājumu brīvai aprītei;

ņemot vērā, ka saskaņošana būtu jāpapildina ar pārbaudes un zīmogošanas savstarpēju atzišanu, un tādēļ vēloties sekmēt un saglabāt valstu proves pārbaudes iestāžu un attiecīgo institūciju sadarbību;

ņemot vērā to, ka Konvencija neprasa obligātu proves zīmju uzlikšanu Līgumslēdzējās valstīs un ka Konvencijā noteiktā dārgmetālu izstrādājumu zīmogošana notiek brīvprātīgi.

ir vienojušās par turpmāko:

I. Darbības joma

1. pants

1. Izstrādājumus, ko saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem ir pārbaudījusi un apzīmogojusi pilnvarota proves pārbaudes iestāde, neiesniedz turpmākai obligātai proves pārbaudei vai zīmogošanai importētājā Līgumslēdzējā valstī. Tas neliedz importētājai Līgumslēdzējai valstij veikt kontrolpārbaudes saskaņā ar 6. pantu.

2. Saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzēja valsts var nepieļaut tādu dārgmetālu izstrādājumu ieviešanu vai pārdošanu, kas nav noteikti šīs valsts tiesību aktos vai neatbilst proves nacionālajiem standartiem.

2. pants

Šajā Konvencijā "dārgmetālu izstrādājumi" ir platīna, zelta, pallādijs, sudrabs vai to sakausējumu izstrādājumi vai to sakausējumu izstrādājumi, kā tie definēti I pielikumā.

3. pants

1. Lai piemērotu 1.panta noteikumus, dārgmetālu izstrādājumiem jāatbilst šādiem nosacījumiem:

(a) jābūt iesniegtiem pilnvarotai proves pārbaudes iestādei, kas iecelta saskaņā ar 5. pantu;

(b) izpildīt šīs Konvencijas I pielikumā noteiktās tehniskās prasības.

(c) jāpārbauda saskaņā ar II pielikumā noteiktajām normām un procedūrām;

(d) tiem jābūt zīmogotiem saskaņā ar II pielikumu.

2. Pirmā panta noteikumi neattiecas uz dārgmetālu izstrādājumiem, kuriem pēc to apzīmogošanas saskaņā ar II pielikumu kāds no zīmogiem ir mainīts vai dzēsts.

4. pants

Līgumslēdzējai valstij nav jāpiemēro 1. panta 1. punkta noteikumi tiem dārgmetālu izstrādājumiem, kuri pēc to iesniegšanas pilnvarotai proves pārbaudes iestādei, pārbaudīšanas un zīmogošanas saskaņā ar 3. pantu ir pārveidoti ar pievienojumiem vai kā citādi.

II. Pārbaude un sankcijas

5. pants

1. Katra Līgumslēdzēja valsts ieceļ vienu vai vairākas pilnvarotas proves pārbaudes iestādes II pielikumā minētās dārgmetālu izstrādājumu pārbaudes un zīmogošanas veikšanai.

2. Pilnvarotās proves pārbaudes iestādes atbilst šādiem kritērijiem:

- tām ir atbilstoši darbinieki, kā arī nepieciešamie līdzekļi un aprīkojums;
- to darbiniekiem piemīt tehniskā kompetence un profesionālais godīgums;
- Konvencijas prasību izpildē iesaistītajiem pilnvarotās proves pārbaudes iestādes vadības pārstāvjiem un tehniskajiem darbiniekiem jābūt neatkarīgiem no jebkādām attiecīgajā jomā tieši vai netieši ieinteresētajām aprindām, grupējumiem vai personām;
- darbinieki nedrīkst izpaust dienesta noslēpumus.

3. Katra Līgumslēdzēja valsts ziņo deponitārijam par pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu iecelšanu un to zīmogu noteikšanu, kā arī par agrāk ieceltu proves pārbaudes iestāžu pilnvaru atsaukšanu. Depozitārijs attiecīgi par to nekavējoties paziņo pārējām Līgumslēdzējām valstīm.

6. pants

Šīs Konvencijas noteikumi neliedz Līgumslēdzējai valstij veikt kontrolpārbaudes dārgmetālu izstrādājumiem, kam ir šajā Konvencijā paredzētie zīmogi. Kontrolpārbaudes veic tā, lai nepamatoti nekavētu saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem apzīmogotu dārgmetālu izstrādājumu ieviešanu vai pārdošanu.

7. pants

Ar šo Līgumslēdzējas valstis pilnvaro deponitāriju reģistrēt Vienoto pārbaudes zīmogu, kas minēts II pielikumā, kā katras Līgumslēdzējas valsts nacionālo proves zīmi Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijā (WIPO) saskaņā ar Parīzes Konvenciju par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību. Depozitārijs tāpat rīkojas, ja kādā Līgumslēdzējā valstī šī Konvencija stājas spēkā vēlāk vai arī jaunas kandidātvalsts gadījumā.

8. pants

1. Katrā Līgumslēdzējā valstī ir un paliek spēkā tiesību akti, kas aizliedz šajā Konvencijā paredzētā Vienotā pārbaudes zīmoga vai pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu, par kurām ziņots saskaņā ar 5. panta 3. punktu, zīmogu pakļaušanu sankcijām, viltošanu, neatļautu pārveidošanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī aizliedz izstrādājuma neatļautu pārveidošanu, proves zīmoga vai garantijas zīmoga pārveidošanu vai iznīcināšanu pēc Vienotā pārbaudes zīmoga uzlikšanas.

2. Katra Līgumslēdzēja valsts, ievērojot šos tiesību aktus, apņemas uzsākt tiesas procesu vai vajadzības gadījumā piemērot citu rīcību, ja ir atklāti pietiekami pierādījumi vai ja cita Līgumslēdzēja valsts ir tai sniegusi pierādījumus par Vienotā pārbaudes zīmoga vai pilnvaroto proves pārbaudes iestāžu zīmogu viltošanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, izstrādājuma neatļautu pārveidošanu, kā arī proves zīmoga vai garantijas zīmoga pārveidošanu vai iznīcināšanu pēc Vienotā pārbaudes zīmoga uzlikšanas.

9. pants

1. Ja importētājai Līgumslēdzējai valstij vai kādai no pilnvarotām proves pārbaudes iestādēm ir pamats uzskatīt, ka eksportētājas Līgumslēdzējas valsts proves pārbaudes iestāde ir uzspiedusi Vienoto pārbaudes zīmogu, neievērojot attiecīgos Konvencijas noteikumus, nekavējoties jāapspriežas ar proves pārbaudes iestādi, kas apzīmogojusi attiecīgos izstrādājumus, un nekavējoties sniedz visu nepieciešamo palīdzību šāda gadījuma izmeklēšanā. Ja netiek panākta atbilstoša vienošanās, jebkura no pusēm var nodot lietu Pastāvīgajai komitejai, attiecīgi ziņojot tās priekšsēdētājam. Šādā gadījumā priekšsēdētājs sasauc Pastāvīgās komitejas sapulci.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu kāda lieta ir iesniegta Pastāvīgajai komitejai, tā var sniegt ieteikumus par atbilstošu pasākumu veikšanu pēc tam, kad abām iesaistītajām pusēm ir bijusi iespēja liecināt.

3. Ja saprātīgā laika posmā 2. punktā minētie ieteikumi nav izpildīti vai arī Pastāvīgā komiteja nav sniegusi nevienu ieteikumu, importētāja Līgumslēdzēja valsts var ieviest dārgmetālu izstrādājumu, kurus apzīmogojusi attiecīgā proves pārbaudes iestāde un kuri tiek ievesti importētājvalsts teritorijā, papildu uzprovības pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, ieskaitot tiesības uz laiku atteikties pieņemt šādus izstrādājumus. Par šādiem pasākumiem nekavējoties ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm, un Pastāvīgā komiteja tos periodiski pārskata.

4. Ja ir pierādījumi par atkārtotu un nopietnu Vienotā pārbaudes zīmoga ļaunprātīgu izmantošanu, importētāja Līgumslēdzēja valsts var uz laiku atteikties pieņemt izstrādājumus, uz kuriem ir attiecīgās proves pārbaudes iestādes zīmogs, neskatoties uz to, vai izstrādājumi ir vai nav pārbaudīti un zīmogoti saskaņā ar šo Konvenciju. Šādā gadījumā importētāja Līgumslēdzēja valsts nekavējoties ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm, un Pastāvīgā komiteja viena mēneša laikā sasauc sanāksmi lietas izskatīšanai.

III. Pastāvīgā komiteja un grozījumi

10. pants

1. Ar šo izveido Pastāvīgo komiteju, kurā pārstāvēta katra Līgumslēdzēja valsts. Katrai Līgumslēdzējai valstij ir viena balss.

2. Pastāvīgās komitejas uzdevumi ir šādi:

izvērtēt un pārskatīt šīs Konvencijas darbību;

pārskatīt un, ja nepieciešams, iesniegt priekšlikumus Konvencijas pielikumu grozīšanai;

pieņemt lēmumus tehniskos jautājumos, kā paredzēts pielikumos;

sekmēt un saglabāt tehnisko un administratīvo sadarbību starp Līgumslēdzējām valstīm jautājumos, uz ko attiecas šī Konvencija;

izvērtēt pasākumus, kas nodrošina vienādu šīs Konvencijas noteikumu interpretēšanu un piemērošanu;

veicināt pienācīgu zīmogu aizsardzību no viltošanas un ļaunprātīgas izmantošanas;

ievērojot 9. panta 2. punkta noteikumus, sniegt ieteikumus par jebkuru jautājumu, kas tai iesniegts, vai arī jebkāda strīda izšķiršanas gadījumā, kas rodas saistībā ar šīs Konvencijas darbību, ja tas iesniegts Pastāvīgajai komitejai;

pārbaudīt, vai valsts, kas vēlas pievienoties šai Konvencijai, īstenotie pasākumi atbilst Konvencijas un tās pielikumu nosacījumiem, un sagatavot ziņojumu šā jautājuma izskatīšanai Līgumslēdzējās valstīs.

3. Pastāvīgā komiteja pieņem savu sanāksmju reglamentu, kā arī noteikumus šādu sanāksmju sasaukšanai. Komiteja sanāk vismaz reizi gadā.

4. Saskaņā ar iepriekšminēto 2. punktu Pastāvīgā komiteja vienprātīgi pieņem lēmumus par tehniskiem jautājumiem, kā noteikts pielikumos.

5. Pastāvīgā komiteja var sniegt ieteikumus par jebkuru ar šīs Konvencijas izpildi saistītu jautājumu, kā arī izteikt priekšlikumus par Konvencijas grozījumiem. Šos ieteikumus vai priekšlikumus pārsūta depozitārijam, kurš par to paziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

11. pants

Konvencijas grozījums

1. Ja no Pastāvīgās komitejas saņemts priekšlikums par Konvencijas pantu grozījumu vai ja no kādas Līgumslēdzējas valsts saņemts priekšlikums par Konvencijas grozījumu, depozitārijs iesniedz šos priekšlikumus pieņemšanai visām Līgumslēdzējām valstīm.

2. Ja trīs mēnešu laikā no 1. punktā minētā grozījuma priekšlikuma iesniegšanas datuma Līgumslēdzēja valsts pieprasa uzsākt sarunas par šo priekšlikumu, depozitārijs sagatavo šo sarunu norisi.

3. Ja priekšlikumam piekrīt visas Līgumslēdzējas valstis, tad grozījums stājas spēkā mēnesi pēc pēdējā piekrišanas dokumenta deponēšanas, ja vien grozījumā nav paredzēts cits datums. Piekrišanas dokumentus deponē deponētārijā, kurš par to ziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

Pielikumu grozījumi

4. Ja no Pastāvīgās komitejas ir saņemts priekšlikums par Konvencijas pielikumu grozījumu, deponētārijs par to paziņo visām Līgumslēdzējām valstīm.

5. Pielikumu grozījums stājas spēkā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad par to izziņojis deponētārijs, ja vien kādas Līgumslēdzējas valsts valdība nav iebildusi vai ja grozījumā nav paredzēts vēlāks spēkā stāšanās datums.

IV. Nobeiguma noteikumi

Pievienošanās

12. pants

1. Jebkura valsts, kas ir Apvienoto Nāciju Organizācijas, kādas specializētās iestādes vai Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras dalībvalsts vai Starptautiskās Tiesas statūtu puse un kurā ir šīs Konvencijas un tās grozījumu prasību izpildei nepieciešamā kārtība dārgmetālu izstrādājumu proves pārbaudei un zīmogošanai, var pievienoties šai Konvencijai ar Līgumslēdzēju valstu uzaicinājumu, ko nosūta deponētārijs.

2. Līgumslēdzēju valstu valdību atbildi dara zināmu deponētārijam četrus mēnešu laikā pēc tam, kad tās no deponētārija saņēmušas pieprasījumu ar lūgumu piekrist uzaicinājumam. Ja kāda valdība nav atbildējusi šajā laika periodā, tiek uzskatīts, ka tā piekritusi uzaicinājumam.

3. Līgumslēdzēju valstu valdības lēmuma pieņemšanā par kādas valsts uzaicināšanu pievienoties galvenokārt pamatojas uz 10. panta 2. punktā minēto ziņojumu.

4. Uzaicinātā valsts var pievienoties šai Konvencijai, deponējot pievienošanās dokumentu deponētārijā, kas par to paziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm. Pievienošanās stājas spēkā trīs mēnešus pēc minētā dokumenta deponēšanas.

13. pants

1. Jebkuras parakstītājvalsts vai kandidātvalsts valdība pēc ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas vai jebkurā laikā pēc tam var deponētārijam rakstiski paziņot, ka šī Konvencija attiecas uz visu paziņojumā norādīto teritoriju vai tās daļu, par kuras ārējiem sakariem šī valsts ir atbildīga. Deponētārijs šādu paziņojumu izplata visām Līgumslēdzēju valstu valdībām.

2. Ja paziņojums ir sniegts ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas laikā, Konvencija attiecībā uz teritorijām stājas spēkā tajā pašā

datumā, kad tā stājas spēkā attiecībā uz valsti, kura ir sniegusi šo paziņojumu. Visos pārējos gadījumos Konvencija attiecībā uz šīm teritorijām stājas spēkā trīs mēnešus pēc tam, kad attiecīgo paziņojumu ir saņēmis deponitārijs.

3. Konvencijas piemērošanu visām teritorijām vai daļai no tām var izbeigt tās valsts valdība, kas sniegusi 1. punktā minēto paziņojumu, ja tā trīs mēnešus iepriekš rakstiski paziņo deponitārijam, kas par to ziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm.

14. pants

Izstāšanās

Jebkura Līgumslēdzēja valsts var izstāties no šīs Konvencijas, ja tā divpadsmit mēnešus iepriekš iesniedz rakstisku paziņojumu deponitārijam, kurš par to ziņo visām pārējām Līgumslēdzējām valstīm, vai ar citiem noteikumiem, par ko vienojas Līgumslēdzējas valstis. Līgumslēdzēja valsts atņemas atteikties no Vienotā pārbaudes zīmoga izmantošanas vai piemērošanas jebkādiem nolūkiem gadījumā, ja šī valsts izstājas no Konvencijas.

15. pants

Ratifikācija

1. Šo Konvenciju ratificē parakstītājvalstis. Ratifikācijas dokumentus deponē deponitārijā, kas par to paziņo visām pārējām parakstītājvalstīm.

2. Šī Konvencija stājas spēkā četrus mēnešus pēc ceturta ratifikācijas dokumenta deponēšanas. Ja kāda parakstītājvalsts deponē ratifikācijas dokumentu pēc tam, tad šajā valstī šī Konvencija stājas spēkā divus mēnešus pēc deponēšanas datuma, bet ne agrāk par iepriekš minēto četru mēnešu laika posma beigām.

To apliecinot, pienācīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Konvencija parakstīta Vīnē 1972. gada 15. novembrī vienā eksemplārā, angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, ko deponē Zviedrijas valdībai, kura apstiprinātas kopijas pārsūta visām parakstītājvalstīm un kandidātvalstīm.

Austrijas, Somijas, Norvēģijas, Portugāles, Zviedrijas, Šveices un Apvienotās Karalistes pārstāvju paraksti.

PMC/W5/2002
2002. gada 21. oktobris

DĀRGMETĀLU IZSTRĀDĀJUMU KONTROLES UN MARĶĒŠANAS KONVENCIJAS

II PIELIKUMA GROZĪJUMS

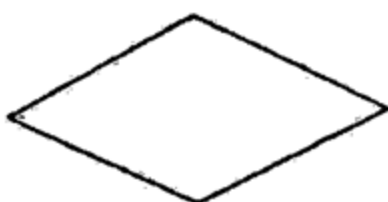
Grozījumu ierosinājusi Pastāvīgā komisija saskaņā ar Konvencijas 10. panta 4. paragrāfu un pieņēmusi 2002. gada 15. oktobrī Pastāvīgās komisijas piecdesmit trešajā sanāksmē, kas notika Vīnē.

Saskaņā ar Dārgmetālu izstrādājumu kontroles un marķēšanas konvencijas 10. panta 4. paragrāfu Pastāvīgā komisija nosūta Depozitārijam veikt **grozījumu tabulā, kas seko Konvencijas II pielikuma 4. panta 3. paragrāfam.** 4. (3.) panta formulējums paliek nemainīgs. Arī tabulā redzamā zemteksta piezīme par pallādija izstrādājumiem paliek nemainīga.

Šis priekšlikums tiks savlaicīgi izziņots valstīs, kas pievienojušās Konvencijai, aicinot tās dot piekrišanu ierosinātā grozījuma veikšanai. **Grozījums saskaņā ar Pastāvīgo komisiju ir sekojošs:**

Konvencijas II pielikuma 4. panta 3. paragrāfam sekojošā tabulai būtu jāpievieno sekojošas atzīmes:

— platīna izstrādājumiem:

— zelta izstrādājumiem:

— pallādija izstrādājumiem:*

— sudraba izstrādājumiem:

*Tiks piemērotas tikai pēc Konvencijas 2.Panta grozījuma stāšanās spēkā.

/dokuments sastādīts

uz Zviedrijas Ārlietu ministrijas veidlapas/

Zviedrijas Ārlietu ministrija

Ārlietu ministrija ar cieņas apliecinājumiem vēršas pie Latvijas Republikas vēstniecības un ir pagodināta atsaukties uz Latvijas lūgumu par pievienošanos Dārgmetālu kontroles un marķēšanas konvencijai, kas noslēgta 1972. g. 15. novembrī Vīnē un kuras glabātājs ir Zviedrijas Valdība.

Saskaņā ar Konvencijas 12. panta 1. rindkopu tai var pievienoties jebkura Apvienoto Nāciju dalībvalsts, kurā ir veikti pasākumi dārgmetālu izstrādājumu proves noteikšanai un marķēšanai atbilstoši Konvencijas prasībām. Jebkura no šādām valstīm var pievienoties Konvencijai pēc uzaicinājuma saņemšanas no visām līgumslēdzējām valstīm.

Zviedrijas Valdība Konvencijas glabātāja statusā ir saņēmusi rekomendāciju par Latvijas pievienošanos Konvencijai no Pastāvīgās komitejas, kas izveidota saskaņā ar Konvenciju.

Zviedrijas Valdība ir lūgusi visas līgumslēdzējas valstis darīt tai zināmu, vai tās piekrīt uzaicinājuma izteikšanu Latvijai pievienoties Konvencijai. Ja četru mēnešu laikā kopš šī priekšlikuma datuma nav saņemta atbilde, Zviedrijas Valdība saskaņā ar rekomendāciju uzskata, ka priekšlikums ir pieņemts.

Četru mēnešu laikā nav saņemts neviens iebildums.

Tāpēc līgumslēdzēju valstu vārdā Zviedrijas Valdībai ir gods uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties Konvencijai. Pievienošanās stājas spēkā pēc trīs mēnešiem pēc pievienošanās dokumenta iesniegšanas Zviedrijas Valdībai glabāšanai saskaņā ar 12. panta 3. rindkopu.

Izmantojot šo izdevību, Ministrija informē Latvijas vēstniecību, ka 2001. g. 9. janvārī Pastāvīgā komiteja pieņēma grozījumu Konvencijai. Zviedrijas Valdība ir iesniegusi grozījumu visām līgumslēdzējām valstīm pieņemšanai, bet šis grozījums vēl nav stājies spēkā. Tā kā Latvija gatavojas pievienoties Konvencijai, Ministrija ierosina, lai Latvija apsvērtu, vai pieņemt šo grozījumu un iekļaut to pievienošanās dokumentā. Pielikumā ir doti šādi dokumenti:

PMC/W 7/99 (4. redakcija), 2001.g. 4. oktobris

PMC/W 8/99 (4. redakcija), 2001.g. 4. oktobris

PMC/W 9/99 (3. redakcija), 2001.g. 25. janvāris

Pieņemšanas statuss uz 2003.g. 15. oktobri.

Turklāt Ministrija vēlas norādīt uz grozījumu Konvencijas II pielikumā, ko 2002.g. 15. oktobrī ierosināja Pastāvīgā komiteja. Zviedrijas Valdība ir iesniegusi šo grozījumu visām līgumslēdzējām valstīm pieņemšanai, bet šis grozījums vēl nav stājies spēkā. Tā kā Latvija gatavojas pievienoties Konvencijai, Ministrija ierosina, lai Latvija apsvērtu, vai pieņemt arī šo grozījumu un iekļaut to pievienošanās

dokumentā. Šī grozījuma kopija arī ir dota pielikumā kā dokuments PMC/W
5/2002, 2002.g. 21. oktobris.

Ārlietu ministrija izmanto šo gadījumu, lai vēlreiz apliecinātu Latvijas Republikas
vēstniecībai savu visdziļāko cieņu.

Stokholma, 2003.g. 15. oktobrī

/Ārlietu ministrijas zīmogs/

Latvijas Republikas vēstniecībai

STOKHOLMĀ